

Sygn. akt II AKa 38/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Rostankowska (spr.)

Sędziowie: SSA Andrzej Czarnota

SSA Danuta Matuszewska

Protokolant: sekr. sądowy Karolina Petruczenko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku Grażyny Bobryk

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2015 r.

sprawy

K. C.

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

G. W. (1)

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k.; art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.; art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu

z dnia 30 lipca 2014 r., sygn. akt **II K 172/07**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w pkt III a ustala, że zaliczka opisana w pkt 159 wynosiła 2.000 (dwa tysiące) złotych, łączna kwota szkody opisana w pkt III wyroku wynosi 198.805,28 (sto dziewięćdziesiąt osiem tysięcy osiemset pięć 28/00) złotych a z opisu czynu eliminuje określenie „co stanowiło mienie znacznej wartości”, czyn ten kwalifikuje z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., a za podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 286 § 1 k.k.;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie;

III. zwalnia oskarżonego K. C. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a jego wydatkami w części dotyczącej tego oskarżonego obciąża Skarb Państwa;

IV. wymierza oskarżonemu G. W. (1) opłatę za postępowanie odwoławcze w wysokości 400 (czterystu) złotych i obciąża go wydatkami tego postępowania w części go dotyczącej.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Toruniu rozpoznawał sprawę:

K. C. oskarżonego o to, że:

I. w dniu 7 grudnia 2004r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej wysokości, w zamiarze, aby G. W. (1) i inne nieustalone osoby doprowadziły do niekorzystnego rozporządzenia mieniem: M. Ż., W. K. (1), A. K. (1), M. H., K. O., E. P., E. C. (1), S. Ś., D. D. (1), P. K. (1), A. S. (1), J. L. (1), J. P. (1), K. S. (1), J. S. (1), A. S. (2), M. K. (1), M. G. (1), C. S. (1), T. J. (1), A. C., W. G. (1), E. W., A. W. (1), W. W. (1), A. B. (1), S. K. (1), W. K. (2), Z. K., S. P. (1), W. W. (2), H. G., D. M. (1), J. S. (1), D. F. (1), E. B. (1), G. W. (2), W. W. (3), M. G. (2), D. W., I. G. (1), R. O., ułatwił im ich popełnienie, w ten sposób, że po wcześniejszym założeniu rachunku bankowego przekazał G. W. (1) dokumenty związane z zawarciem umowy otwarcia w oddziale banku (...) S. A. w L. rachunku bankowego o numerze (...), bez karty bankomatowej, które były przez nich wykorzystane do dokonania oszustwa wymienionych pokrzywdzonych w łącznej kwocie 31.500,- zł. przy pobieraniu zaliczek w poczet sprzedaży samochodów i maszyn rolniczych, których atrakcyjne oferty sprzedaży umieszczane były w telegazecie (...) S. A. i internetowym portalu motoryzacyjnym O. oraz transferu pieniędzy pomiędzy rachunkami bankowymi wykorzystywanymi do oszustw w kwocie co najmniej 22.390,- zł. na rachunek W. W. (4), to jest o przestępstwo z art.18 § 3 kk w zw. z art.286 § 1 kk,

II. w dniu 7 grudnia 2004r. w L., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze aby G. W. (1) i inne nieustalone osoby doprowadziły G. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, ułatwił G. W. (1) i nieustalonym osobom, dokonanie oszustwa za pośrednictwem telegazety (...) w ten sposób, że założył na siebie rachunek bankowy o nr (...) w Oddziale (...) S. A. z/s w L., a następnie przekazał G. W. (1) dokumentację tego rachunku bankowego, godząc się w ten sposób na to, aby przy jego pomocy dokonano czynu zabronionego, poprzez posłużenie się tą dokumentacją bankową w celu wprowadzenia G. S. (1) w błąd co do zamiaru sprzedaży samochodu i doprowadzenia go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.000,-zł., wpłaconym na wskazany rachunek bankowy, tytułem zaliczki na zakup samochodu, to jest o przestępstwo z art.18 § 3 kk w zw. z art.286 § 1 kk,

G. W. (1) oskarżonego to, że:

III. w dniu 11 grudnia 2003r. w M., rejonu (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził B. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że nie mając zamiaru wywiązania się z umowy pobrał od niego należności w kwocie 800,-zł. w poczet zakupu telefonu komórkowego marki N. (...), którego ogłoszenie sprzedaży umieszczone było na internetowym portalu aukcyjnym (...), wpłaconą przez pokrzywdzonego na rachunek bankowy nr (...) prowadzony na rzecz M. N. (1), to jest o przestępstwo z art.286 § 1 kk,

IV. w okresie czasu od 29 września 2004r. do dnia 24 marca 2006r. w L., T., T. (1) i innych miejscowościach, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzał inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem ogólnej wartości w kwocie co najmniej 193.125,28 zł., stanowiące mienie znacznej wartości, przy pobieraniu zaliczek w poczet sprzedaży samochodów i maszyn rolniczych, których atrakcyjne oferty sprzedaży umieszczone były w telegazecie (...) S. A. i internetowym portalu motoryzacyjnym O., wykorzystując do tego rachunki bankowe założone na nazwiska: K. C., M. N. (1), P. S. (1), W. W. (5), P. K. (2), poprzez wprowadzanie tych osób w błąd co do zamiaru wywiązania się z ofert, w szczególności:

1. w dniu 29 września 2004r. w miejscowości L., K. B. (1), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

2. w dniu 29 września 2004r. w miejscowości T., L. R., na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

3. w dniu 30 września 2004 roku w miejscowości R., G. P. (1), na kwotę 450 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

4. w dniu 1 października 2004 roku w miejscowości T., A. K. (2), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
5. w dniu 1 października 2004 roku w miejscowości K., M. G. (3), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
6. w dniu 1 października 2004 roku w miejscowości R., M. D. (1), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
7. w dniu 1 października 2004 roku, w miejscowości O., J. O. (1), na kwotę 200 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
8. w dniu 2 października 2004 roku, w miejscowości C., A. S. (3), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
9. w dniu 4 października 2004 roku, w miejscowości J., Ł. D. (1), na kwotę 900 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
10. w dniu 4 października 2004 roku, w miejscowości S., M. A., na kwotę 200 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
11. w dniu 5 października 2004 roku, w miejscowości S., J. B., na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
12. w dniu 5 października 2004 roku, w miejscowości Ł., M. B. (1), na kwotę 200 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
13. w dniu 6 października 2004 roku, w miejscowości Z., M. G. (4), na kwotę 300 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
14. w dniu 7 października 2004 roku, w miejscowości R., M. M. (1), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
15. w dniu 8 października 2004 roku, w miejscowości K., G. G., na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
16. w dniu 11 października 2004 roku, w miejscowości T., T. R., na kwotę 700 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki za zakup samochodu,
17. w dniu 12 października 2004 roku, w miejscowości S., T. A., na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
18. w dniu 12 października 2004 roku, w miejscowości K., M. G. (5), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
19. w dniu 13 października 2004 roku, w miejscowości S., M. D. (2), na kwotę 300 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
20. w dniu 13 października 2004 roku, w miejscowości L., W. B. (1), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
21. w dniu 13 października 2004 roku, w miejscowości L., J. M. (1), na kwotę 410 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

22. w dniu 13 października 2004 roku, w miejscowości B., J. W., na kwotę 1.500 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
23. w dniu 14 października 2004 roku, w miejscowości K., Z. S. (1), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
24. w dniu 15 października 2004 roku, w miejscowości M., A. K. (3), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
25. w dniu 15 października 2004 roku, w miejscowości K., J. R. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
26. W dniu 18 października 2004 roku, w miejscowości B., E. C. (2), na kwotę 450 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
27. w dniu 18 października 2004 roku, w miejscowości H., M. G. (6), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
28. w dniu 19 października 2004 roku, w miejscowości K., R. M. (1), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
29. w dniu 19 października 2004 roku, w miejscowości J., T. G. (1), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
30. w dniu 21 października 2004 roku, w miejscowości M., I. J., na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
31. w dniu 21 października 2004 roku, w miejscowości L., K. H., na kwotę 859,72 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
32. w dniu 22 października 2004 roku, w miejscowości H., B. M., na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
33. w dniu 22 października 2004 roku, w miejscowości M., R. H., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
34. w dniu 22 października 2004 roku, w miejscowości W., L. B. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na samochód,
35. w dniu 25 października 2004 roku, w miejscowości D., M. G. (7), na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
36. w dniu 26 października 2004 roku, w miejscowości Ś., R. K. (1), na kwotę 850 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
37. w dniu 27 października 2004 roku, w miejscowości R., T. C. (1), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
38. w dniu 28 października 2004 roku, w miejscowości Ł., T. G. (2), na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
39. w dniu 2 listopada 2004 roku, w miejscowości T., T. R., na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

40. w dniu 4 listopada 2004 roku, w miejscowości P., Z. W. (1), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
41. w dniu 4 listopada 2004 roku, w miejscowości N., A. W. (2), na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na samochód,
42. w dniu 8 listopada 2004 roku, w miejscowości Ś., T. W., na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
43. w dniu 8 listopada 2004 roku, w miejscowości G. n/P., J. S. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
44. w dniu 8 listopada 2004 roku, w miejscowości S., K. M. (1), na kwotę 450 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
45. w dniu 8 listopada 2004 roku, w miejscowości Z., J. F. (1), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
46. w dniu 8 listopada 2004 roku, w miejscowości C., A. S. (4), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
47. w dniu 9 listopada 2004 roku, w miejscowości P., A. G. (1), na kwotę 1000 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
48. w dniu 10 listopada 2004 roku, w miejscowości P., I. W. (1), na kwotę 100 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
49. w dniu 10 listopada 2004 roku, w miejscowości O., J. K. (1), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
50. w dniu 12 listopada 2004 roku, w miejscowości S., P. G., na kwotę 450 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
51. w dniu 12 listopada 2004 roku, w miejscowości Ł., W. K. (3), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
52. w dniu 19 listopada 2004 roku, w miejscowości B., P. K. (3), na kwotę 860 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
53. w dniu 19 listopada 2004 roku, w miejscowości M., M. D. (3), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
54. w dniu 22 listopada 2004 roku, w miejscowości G., M. I., na kwotę 1.200 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
55. w dniu 22 listopada 2004 roku, w miejscowości C., J. H., na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
56. w dniu 22 listopada 2004 roku, w miejscowości P., H. B., na kwotę 825,56 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
57. w dniu 23 listopada 2004 roku, w miejscowości S., A. M. (1), na kwotę 700 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

58. w dniu 23 listopada 2004 roku, w miejscowości O., J. Z. (1), na kwotę 700 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
59. w dniu 23 listopada 2004 roku, w miejscowości K., T. J. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
60. w dniu 30 listopada 2004 roku, w miejscowości P., A. B. (2), na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
61. w dniu 1 grudnia 2004 roku, w miejscowości K., M. P. (1), na kwotę 850 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
62. w dniu 1 grudnia 2004 roku, w miejscowości T., A. B. (3), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
63. w dniu 1 grudnia 2004 roku, w miejscowości O., M. N. (2), na kwotę 300 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
64. w dniu 1 grudnia 2004 roku, w miejscowości Ż., R. U., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
65. w dniu 1 grudnia 2004 roku, w miejscowości L., G. P. (2), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
66. w dniu 1 grudnia 2004 roku, w miejscowości B., T. H., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
67. w dniu 1 grudnia 2004 roku, w miejscowości L., A. G. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
68. w dniu 2 grudnia 2004 roku, w miejscowości O. n/N., J. P. (2), na kwotę 1.500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
69. w dniu 3 grudnia 2004 roku, w miejscowości K., Z. S., na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
70. w dniu 3 grudnia 2004 roku, w miejscowości D., D. D. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
71. w dniu 3 grudnia 2004 roku, w miejscowości A., P. W. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz L. S. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
72. w dniu 15 grudnia 2004 roku, w miejscowości T., K. P. (1), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
73. w dniu 20 stycznia 2005 roku, w miejscowości P., B. Ś., na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
74. w dniu 21 stycznia 2005 roku, w miejscowości B., W. Ł., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
75. w dniu 21 stycznia 2005 roku, w miejscowości O., S. S. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

76. w dniu 21 stycznia 2005 roku, w miejscowości S., E. W., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
77. w dniu 25 stycznia 2005 roku, w miejscowości N., D. U., na kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
78. w dniu 25 stycznia 2005 roku, w miejscowości O., A. I., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
79. w dniu 27 stycznia 2005 roku, w miejscowości R., P. B. (1), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
80. w dniu 27 stycznia 2005 roku, w miejscowości B., K. M. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
81. w dniu 3 lutego 2005 roku, w miejscowości W., A. K. (4), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
82. w dniu 3 lutego 2005 roku, w miejscowości Ż., J. S. (3), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
83. w dniu 3 lutego 2005 roku, w miejscowości K., B. A., na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
84. w dniu 4 lutego 2005 roku, w miejscowości Jordanów, Z. G., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
85. w dniu 4 lutego 2005 roku, w miejscowości K., P. B. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
86. w dniu 7 lutego 2005 roku, w miejscowości M., L. S. (2), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
87. w dniu 7 lutego 2005 roku, w miejscowości P., K. K. (1), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
88. w dniu 8 lutego 2005 roku, w miejscowości M., M. B. (2), na kwotę 700 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
89. w dniu 17 lutego 2005 roku, w miejscowości K., A. S. (5), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
90. w dniu 17 lutego 2005 roku, w miejscowości Z., L. K., na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
91. w dniu 21 lutego 2005 roku, w miejscowości B., S. B. (1), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
92. w dniu 22 lutego 2005 roku, w miejscowości Z., W. K. (4), na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
93. w dniu 22 lutego 2005 roku, w miejscowości J., M. W. (1), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

94. w dniu 22 lutego 2005 roku, w miejscowości D., R. Ś., na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
95. w dniu 22 lutego 2005 roku, w miejscowości B., M. S. (1), na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
96. w dniu 23 lutego 2005 roku, w miejscowości G., W. P., na kwotę 300 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
97. w dniu 23 lutego 2005 roku, w miejscowości C., M. M. (2), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
98. w dniu 15 lutego 2005 roku, w miejscowości G., M. P. (2), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
99. w dniu 10 marca 2005 roku, w miejscowości O., A. L., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
100. w dniu 14 marca 2005 roku, w miejscowości B., P. D., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
101. w dniu 16 marca 2005 roku, w miejscowości B., K. T., na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
102. w dniu 16 marca 2005 roku, w miejscowości Ś., M. S. (2), na kwotę 200 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
103. w dniu 18 marca 2005 roku, w miejscowości E., M. H., na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
104. w dniu 18 marca 2005 roku, w miejscowości N., E. C. (1), na kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
105. w dniu 22 marca 2005 roku, w miejscowości Ł., P. K. (1), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
106. w dniu 22 marca 2005 roku, w miejscowości Ł., M. K. (2), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
107. w dniu 22 marca 2005 roku w miejscowości O., Z. S. (2), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
108. w dniu 26 kwietnia 2005 roku, w miejscowości B., A. S. (2), na kwotę 300 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
109. w dniu 27 kwietnia 2005 roku, w miejscowości M., R. O., na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
110. w dniu 29 kwietnia 2005 roku, w miejscowości Z., A. W. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
111. w dniu 4 maja 2005 roku, w miejscowości Z., S. P. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,

112. w dniu 5 maja 2005 roku, w miejscowości W., S. Ś., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
113. w dniu 5 maja 2005 roku, w miejscowości O., A. S. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
114. w dniu 5 maja 2005 roku, w miejscowości B., D. M. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
115. w dniu 6 maja 2005 roku, w miejscowości W., M. G. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
116. w dniu 9 maja 2005 roku, w miejscowości Z., A. B. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
117. w dniu 14 maja 2005 roku, w miejscowości O., J. S. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
118. w dniu 16 maja 2005 roku, w miejscowości Ł., K. O., na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
119. w dniu 16 maja 2005 roku, w miejscowości R., J. L. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
120. w dniu 22 maja 2005 roku, w miejscowości K., T. J. (1), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
121. w dniu 22 maja 2005 roku, w miejscowości W., A. C., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
122. w dniu 23 maja 2005 roku, w miejscowości G., W. W. (3), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
123. w dniu 24 maja 2005 roku, w miejscowości C., E. P., na kwotę 1.600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
124. w dniu 24 maja 2005 roku, w miejscowości O., D. D. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
125. w dniu 30 maja 2005 roku, w miejscowości S., M. K. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
126. w dniu 30 maja 2005 roku, w miejscowości P., W. W. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
127. w dniu 31 maja 2005 roku, w miejscowości W., D. F. (2), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
128. w dniu 31 maja 2005 roku, w miejscowości S., M. G. (2), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
129. w dniu 1 czerwca 2005 roku, w miejscowości S., G. W. (2), na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,

130. w dniu 6 czerwca 2005 roku, w miejscowości S., S. K. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
131. w dniu 9 czerwca 2005 roku, w miejscowości W., W. G. (2), na kwotę 650 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
132. w dniu 9 czerwca 2005 roku, w miejscowości W., W. W. (2), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
133. w dniu 13 czerwca 2005 roku, w miejscowości B., Z. K., na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
134. w dniu 26 czerwca 2005 roku, w miejscowości J., J. P. (1), na kwotę 700 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
135. w dniu 6 lipca 2005 roku, w miejscowości S., W. K. (2), na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
136. w dniu 7 lipca 2005 roku, w miejscowości W., W. K. (1), na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
137. w dniu 9 lipca 2005 roku, w miejscowości S., K. S. (1), na kwotę 700 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
138. w dniu 11 lipca 2005 roku, w miejscowości S., E. B. (1), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
139. w dniu 21 lipca 2005 roku, w miejscowości B., C. S. (1), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
140. w dniu 29 lipca 2005 roku, w miejscowości N., D. W., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
141. w dniu 1 sierpnia 2005 roku, w miejscowości R., I. G. (1), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
142. w dniu 5 sierpnia 2005 roku, w miejscowości P., M. Ź., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
143. w dniu 5 sierpnia 2005 roku, w miejscowości S., A. K. (1), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
144. w dniu 30 grudnia 2005 roku, w miejscowości N., Ł. D. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
145. w dniu 31 grudnia 2005 roku, w miejscowości C., K. J., na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
146. w dniu 5 stycznia 2006 roku, w miejscowości Z., P. K. (4), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
147. w dniu 5 stycznia 2006 roku, w miejscowości K., M. K. (3), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

148. w dniu 6 stycznia 2006 roku, w miejscowości B., L. B. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
149. w dniu 6 stycznia 2006 roku, w miejscowości M., K. W. (1), na kwotę 1.500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
150. w dniu 11 stycznia 2006 roku, w miejscowości M., A. P., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
151. w dniu 19 stycznia 2006 roku, w miejscowości S., P. Ś., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
152. w dniu 20 stycznia 2006 roku, w miejscowości K. n/D., P. K. (5), na kwotę 1.200 zł, z wpłaty na rachunek nr na rachunek (...), prowadzony na rzecz M. N. (1), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
153. w dniu 25 stycznia 2006 roku, w miejscowości S., A. G. (3), na kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
154. w dniu 25 stycznia 2006 roku, w miejscowości C., K. W. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
155. w dniu 26 stycznia 2006 roku, w miejscowości K., W. K. (5), na kwotę 1.500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
156. w dniu 26 stycznia 2006 roku, w miejscowości O., T. S., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
157. w dniu 26 stycznia 2006 roku, w miejscowości O., K. W. (3), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
158. w dniu 27 stycznia 2006 roku, w miejscowości K., S. N., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
159. w dniu 27 stycznia 2006 roku, w miejscowości K., M. K. (4), na kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
160. w dniu 27 stycznia 2006 roku, w miejscowości S., J. D., na kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
161. w dniu 27 stycznia 2006 roku, w miejscowości W., P. B. (3), na kwotę 1.800 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
162. w dniu 28 stycznia 2006 roku, w miejscowości Ł., T. M. (1), na kwotę 1.500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
163. w dniu 30 stycznia 2006 roku, w miejscowości Ł., P. S. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
164. w dniu 30 stycznia 2006 roku, w miejscowości C., J. O. (2), na kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
165. w dniu 31 stycznia 2006 roku, w miejscowości P., S. P. (2), na kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

166. w dniu 31 stycznia 2006 roku, w miejscowości B., Ł. L. (1), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
167. w dniu 31 stycznia 2006 roku, w miejscowości K., L. L., na kwotę 1.300 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
168. w dniu 31 stycznia 2006 roku, w miejscowości Z., W. S. (1), na kwotę 3.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
169. w dniu 1 lutego 2006 roku, w miejscowości M., I. K., ma kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
170. w dniu 1 lutego 2006 roku, w miejscowości W., G. B., na kwotę 1.500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
171. w dniu 2 lutego 2006 roku, w miejscowości P., M. K. (5), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
172. w dniu 2 lutego 2006 roku, w miejscowości R., S. K. (2), na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
173. w dniu 2 lutego 2006 roku, w miejscowości G., J. R. (2), na kwotę 1.500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
174. w dniu 3 lutego 2006 roku, w miejscowości B., H. G., na kwotę 800 zł, (...), prowadzony na rzecz K. C., tytułem zaliczki na zakup samochodu,
175. w dniu 3 lutego 2006 roku, w miejscowości N., K. M. (3), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
176. w dniu 3 lutego 2006 roku, w miejscowości O., K. M. (4), na kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
177. w dniu 3 lutego 2006 roku, w miejscowości B., J. M. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
178. w dniu 3 lutego 2006 roku, w miejscowości W., M. C. (1), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
179. w dniu 3 lutego 2006 roku, w miejscowości G., K. B. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
180. w dniu 6 lutego 2006 roku, w miejscowości N., W. L., na kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
181. w dniu 6 lutego 2006 roku, w miejscowości G., M. B. (3), na kwotę 3.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
182. w dniu 6 lutego 2006 roku, w miejscowości G., P. K. (6), na kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
183. w dniu 6 lutego 2006 roku, w miejscowości G., W. Ś., na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

184. w dniu 7 lutego 2005 roku, w miejscowości L., Ł. K., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
185. w dniu 7 lutego 2006 roku, w miejscowości L., E. B. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
186. w dniu 8 lutego 2006 roku, w miejscowości W., W. O., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
187. w dniu 8 lutego 2006 roku, w miejscowości R., F. H., na kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
188. w dniu 9 lutego 2006 roku, w miejscowości O., J. Z. (2), na kwotę 1.500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
189. w dniu 9 lutego 2006 roku, w miejscowości B., M. S. (3), na kwotę 1.600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
190. w dniu 9 lutego 2006 roku, w miejscowości P., R. M. (2), na kwotę 700 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
191. w dniu 9 lutego 2006 roku, w miejscowości T., T. K., na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
192. w dniu 10 lutego 2006 roku, w miejscowości W., U. S., na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
193. w dniu 10 lutego 2006 roku, w miejscowości S., M. R., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
194. w dniu 11 lutego 2006 roku, w miejscowości L., H. W., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
195. w dniu 13 lutego 2006 roku, w miejscowości L., T. C. (2), na kwotę 1.500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
196. w dniu 17 lutego 2006 roku, w miejscowości S., T. J. (3), na kwotę 1.200 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
197. w dniu 18 lutego 2006 roku w miejscowości E., K. K. (2), na kwotę 600 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
198. w dniu 18 lutego 2006 roku, w miejscowości S., R. P., na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
199. w dniu 18 lutego 2006 roku, w miejscowości P., M. W. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
200. w dniu 20 lutego 2006 roku, w miejscowości L., A. M. (2), na kwotę 1.200 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
201. w dniu 20 lutego 2006 roku, w miejscowości O., C. S. (2), na kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

202. w dniu 21 lutego 2006 roku, w miejscowości K., H. M., na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
203. w dniu 21 lutego 2006 roku, w miejscowości M., J. F. (2), na kwotę 1.500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
204. w dniu 21 lutego 2006 roku, w miejscowości W., K. P. (2), na kwotę 2.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
205. w dniu 2 marca 2006 roku, w miejscowości J., S. B. (2), na kwotę 1.200 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
206. w dniu 9 marca 2006 roku, w miejscowości S., S. F., na kwotę 1.500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
207. w dniu 9 marca 2006 roku, w miejscowości O., M. T., na kwotę 1.200 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
208. w dniu 13 marca 2006 roku, w miejscowości M., R. C., na kwotę 1.200 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
209. w dniu 13 marca 2006 roku, w miejscowości W., P. P. (1), na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
210. w dniu 16 marca 2006 roku, w miejscowości Z., A. S. (6), na kwotę 1.200 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
211. w dniu 16 marca 2006 roku, w miejscowości W., R. K. (2), na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
212. w dniu 17 marca 2006 roku, w miejscowości S., P. S. (3), na kwotę 1.500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
213. w dniu 21 marca 2006 roku, w miejscowości M., B. K. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
214. w dniu 22 marca 2006 roku, w miejscowości G., S. K. (3), na kwotę 1.300 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
215. w dniu 24 marca 2006 roku, w miejscowości C., J. S. (4), na kwotę 800 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
216. w dniu 24 marca 2006 roku, w miejscowości F., R. B., na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
217. w dniu 24 marca 2006 roku, w miejscowości L., P. W. (2), na kwotę 1.000 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
218. w dniu 24 marca 2006 roku, w miejscowości W., M. C. (2), na kwotę 400 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,
219. w dniu 24 marca 2006 roku, w miejscowości D., K. G., na kwotę 500 zł, z wpłaty na rachunek nr (...), prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

to jest o przestępstwo z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk;

V. w nieustalonym okresie drugiej połowy 2005r. w Ł., woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłaniał P. K. (2) do założenia na własne nazwisko rachunku bankowego w celu wyłudzenia zaliczki na poczet sprowadzenia z Niemiec samochodu osobowego marki V. (...) dla D. M. (2), nie mając zamiaru wywiązać się z tego obowiązku, wykorzystując do tego celu dane osobowe P. K. (2) i jego numer telefonu podawany w internetowym serwisie ogłoszeniowym O., czym działał na szkodę D. M. (2), to jest o przestępstwo z art.18 § 2 kk w zw. z art.286 § 1 kk,

VI. w dniu 27 stycznia 2006r. w K., gm. S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (2), doprowadzili M. D. (4) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że wprowadzili w błąd co do zamiaru sprzedaży samochodu marki A. (...) i po przyjęciu od M. D. (4) kwoty 1.000 zł tytułem zaliczki na poczet zakupu, pojazdu nie sprzedali i pieniędzy nie zwrócili, to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.,

VII. w dniu 13 lutego 2006r. w Ł., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (2), doprowadzili M. N. (3) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że wprowadzili go w błąd co do zamiaru sprzedaży samochodu marki V. (...) i po przyjęciu od M. N. (3) kwoty 1.300 zł tytułem zaliczki na poczet zakupu samochodu, pojazdu nie sprzedali i pieniędzy nie zwrócili, to jest o przestępstwo z art.286 § 1 kk,

VIII. w dniu 18 lutego 2006r. w Ł., rejonu (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd D. P. w ten sposób, że zaoferował jej do sprzedaży samochód osobowy marki V. (...) za pośrednictwem giełdy internetowej (...), a następnie zobowiązał się do sprowadzenia tego samochodu do miejsca zamieszkania kupującej, nie mając zamiaru wywiązania się z tego zobowiązania, wyłudzając w ten sposób pieniądze w kwocie 2.000 zł na szkodę powyższej pokrzywdzonej, to jest o przestępstwo z art.286 § 1 kk,

IX. w dniu 29 grudnia 2005r. w C., woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd L. M. co do zamiaru dostarczenia jej samochodu marki V., na poczet czego przyjął zaliczkę w kwocie 1.000 zł, działając z góry powziętym zamiarem nie wywiązania się z umowy, doprowadził ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/ w kwocie, to jest o popełnienie przestępstwa z art.286 § 1 kk,

P. K. (2) oskarżonego o to, że:

X. w dniu 9 stycznia 2006r. w O., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pobrał zaliczkę na poczet zakupu z Niemiec samochodu osobowego marki V. (...), nie mając zamiaru wywiązania się z umowy sprzedaży tego samochodu, czym wprowadził w błąd D. M. (2) i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 1.200,-zł., to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.,

XI. w dniu 27 stycznia 2006r. w K., gm. S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z G. W. (1), doprowadzili M. D. (4) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że wprowadzili w błąd co do zamiaru sprzedaży samochodu marki A. (...) i po przyjęciu od M. D. (4) kwoty 1.000,-zł. tytułem zaliczki na poczet zakupu, pojazdu nie sprzedali i pieniędzy nie zwrócili, to jest o przestępstwo z art.286 § 1 kk,

XII. w dniu 13 lutego 2006r. w Ł., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z G. W. (1), doprowadzili M. N. (3) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że wprowadzili go w błąd co do zamiaru sprzedaży samochodu marki V. (...) i po przyjęciu od M. N. (3) kwoty 1.300,-zł. tytułem zaliczki na poczet zakupu samochodu, pojazdu nie sprzedali i pieniędzy nie zwrócili, to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 30 lipca 2014r. w sprawie sygn. akt II K 172/07:

uznał oskarżonego K. C. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punktach I i II części komparacyjnej wyroku, z tym ustaleniem, że należy go opisać i zakwalifikować w następujący sposób: w dniu 7 grudnia 2004 roku w Ł., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej wysokości, w zamiarze ułatwienia G. W. (1) popełnienia przestępstwa oszustwa, najpierw zawarł z (...) Bank (...) S. A. umowę na prowadzenie rachunku

bankowego o nr (...), bez karty bankomatowej, a następnie przekazał dokumenty z tym związane, w celu korzystania z tego rachunku, to jest uznał go za winnego popełnienia przestępstwa z art.18 § 3 kk w zw. z art.286 § 1 kk i za to po zastosowaniu art.19 § 1 kk, na podstawie art.286 § 1 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art.69 § 1 i § 2 kk i art.70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres 2 lat tytułem próby,

uznał oskarżonego G. W. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III części komparacyjnej wyroku, z tym ustaleniem, że należy go opisać i zakwalifikować w następujący sposób: w okresie od października 2003r. do 11 grudnia 2003r., w L. i M., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim uzyskaniu dokumentów tożsamości M. N. (1), służących do założenia rachunku bankowego w (...) o nr (...) i otrzymaniu do niego karty bankomatowej, następnie po wprowadzeniu w błąd B. K. (1) co do faktu sprzedaży telefonu komórkowego marki N. (...), którego ogłoszenie sprzedaży zamieszczono na internetowym portalu aukcyjnym(...), doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wpłacenia - na opisane konto - kwoty 800 zł tytułem zapłaty ceny, to jest uznał go za winnego popełnienia przestępstwa z art.286 § 1 kk i za to na podstawie art.286 § 1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

uznał oskarżonego G. W. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punktach IV, V, VI, VII, VIII, IX części komparacyjnej wyroku, z tym ustaleniem, że należy go opisać i zakwalifikować w następujący sposób: w okresie od września 2004r. do 24 marca 2006r. w L. i w innych miejscowościach na terenie Polski, działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do rzeczywistego zawarcia umowy sprzedaży, doprowadzał inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 200.325,28 zł., co stanowiło mienie znacznej wartości, w postaci pobierania zaliczek na cenę nabycia samochodów i maszyn rolniczych, których ogłoszenia sprzedaży były zamieszczane w (...) S. A. i na internetowym portalu O., i tak:

- posługując się uprzednio założonym na M. N. (1) rachunkiem bankowym w (...) o nr (...),
- doprowadzając do założenia rachunku bankowego na L. S. (1) w (...) Bank (...) o nr (...), i posługując się nim,
- doprowadzając do założenia rachunku bankowego na K. C. w (...) Bank (...) S. A. o nr (...), i posługując się nim,
- doprowadzając do założenia rachunku bankowego na P. K. (2) w (...) S. A. o nr (...), i posługując się nim,
- doprowadzając do założenia rachunku bankowego na W. W. (5) w (...) Bank (...) S. A. o nr (...), i posługując się nim,
- zamieszczając ogłoszenia o sprzedaży,

doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem następujące osoby:

a) w dniach, w kwotach, na szkodę pokrzywdzonych opisanych w zarzucie IV części komparacyjnej wyroku, to jest w punktach od 1 do 219, z tymi ustaleniami, że:

- pokrzywdzony opisany w punkcie 3 nosił nazwisko P.,
- pokrzywdzony opisany w punkcie 4 nosił nazwisko K.,
- pokrzywdzony opisany w punkcie 5 miał na imię M.,
- kwota opisana w punkcie 7 została przelana z konta R. S.,
- pokrzywdzonymi zachowaniem opisanym w punkcie 8 byli A. i G. S. (2),
- miejsce popełnienia zachowania opisanego w punkcie 10 to S., zaś pieniądze zostały wpłacone w dniu 30 września 2004r.,

- pokrzywdzony opisany w punkcie 11 nosił nazwisko B.,
- miejsce popełnienia zachowania opisanego w punkcie 12 to G., zaś pieniądze zostały wpłacone w dniu 4 października 2004r.,
- pokrzywdzonym zachowaniem opisanym w punkcie 15 był A. S. (7),
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 20 to 12 października 2004r.,
- miejsce popełnienia zachowania opisanego w punkcie 21 to O., gm. L.,
- miejsce popełnienia zachowania opisanego w punkcie 26 to J.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 27 to 15 października 2004r.,
- pokrzywdzony opisany w punkcie 28 nosił nazwisko M.,
- pokrzywdzonymi zachowaniem opisanym w punkcie 29 byli T. i B. G.,
- pokrzywdzonymi zachowaniem opisanym w punkcie 31 byli K. i A. H.,
- pokrzywdzonymi zachowaniem opisanym w punkcie 32 byli B. i A. M. (3),
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 41 to 9 listopada 2004r.,
- pokrzywdzony opisany w punkcie 43 nosił nazwisko S.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 46 to 9 listopada 2004r.,
- pokrzywdzony opisany w punkcie 47 nosił nazwisko K.,
- miejsce popełnienia zachowania opisanego w punkcie 48 to C.,
- pokrzywdzonymi zachowaniem opisanym w punkcie 57 byli A. i T. M. (2),
- pokrzywdzonymi zachowaniem opisanym w punkcie 60 byli R. i A. B. (4),
- pokrzywdzonymi zachowaniem opisanym w punkcie 62 byli M. B. (4) i A. B. (5),
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 63 to 12 listopada 2004r.,
- pokrzywdzony opisany w punkcie 68 nosił nazwisko P.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 69 to 19 listopada 2004r., zaś pokrzywdzony nosił nazwisko S.,
- miejsce popełnienia zachowania opisanego w punkcie 72 to O.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 73 to 20 stycznia 2005r.,
- miejsce popełnienia zachowania opisanego w punkcie 74 to B., zaś pokrzywdzony nosił nazwisko B.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 75 to 20 stycznia 2005r.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 77 to 20 lutego 2006r.,
- pokrzywdzonymi zachowaniem opisanym w punkcie 80 byli E. i K. M. (2),

- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 87 to 4 lutego 2005r.,
- miejsce popełnienia zachowania opisanego w punkcie 89 to K. L.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 90 to 6 lutego 2005r.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 100 to 11 marca 2005r.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 101 to 12 marca 2005r.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 103 to 7 maja 2005r.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 104 to 18 grudnia 2004r.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 105 to 17 marca 2005r.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 108 to 1 kwietnia 2005r.,
- pieniądze opisane w punkcie 111 w kwocie 600 zł zostały wpłacone w dniu 9 maja 2005 roku na konto o nr (...), prowadzone dla K. C.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 112 to 18 stycznia 2005r.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 118 to 13 lipca 2005r.,
- pokrzywdzonymi zachowaniem opisanym w punkcie 120 byli T. i J. J., zaś pieniądze zostały wpłacone w dniu 21 maja 2005r.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 121 to 29 lipca 2005r.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 123 to 20 grudnia 2004r.,
- pokrzywdzony zachowaniem opisanym w punkcie 125 był P. K. (7), zaś pieniądze zostały wpłacone w dniu 23 maja 2005r.,
- pokrzywdzony opisany w punkcie 129 nosił nazwisko W.,
- pokrzywdzonymi zachowaniem opisanym w punkcie 131 byli I. G. (2) i W. G. (2), zaś kwota wpłaconych pieniędzy to 500 zł,
- pieniądze opisane w punkcie 132 zostały wpłacone na konto o nr (...), prowadzone dla K. C.,
- pokrzywdzony opisany w punkcie 133 nosił nazwisko K. (1) zaś pieniądze zostały wpłacone w dniu 13 czerwca 2005r.,
- pokrzywdzony opisany w punkcie 136 nosił nazwisko K. (2)
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 139 to 21 maja 2005r.,
- pokrzywdzonymi zachowaniem opisanym w punkcie 140 byli D. i R. W.,
- pokrzywdzony zachowaniem opisanym w punkcie 149 nosił nazwisko W.,
- pieniądze opisane w punkcie 153 zostały wpłacone tytułem zaliczki na ciągnik M.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 156 to 16 marca 2006r.,

- zaliczka opisana w punkcie 157 wynosiła 250 zł,
- zaliczka opisana w punkcie 159 wynosiła 3.500 zł,
- pokrzywdzony zachowaniem opisanym w punkcie 161 był P. Ł.,
- pokrzywdzony opisany w punkcie 162 nosił nazwisko R.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 164 to 1 lutego 2006r.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 166 to 25 stycznia 2006r.,
- pieniądze opisane w punkcie 174 zostały wpłacone w dniu 27 czerwca 2005r. na konto o nr (...), prowadzone dla K. C.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 178 to 1 lutego 2006r.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 180 to 8 lutego 2006r.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 181 to 7 lutego 2006r.,
- pokrzywdzony zachowaniem opisanym w punkcie 197 nosił nazwisko K. (3)
- zaliczka opisana w punkcie 201 wynosiła 1000 zł,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 202 to 9 lutego 2006r.,
- pokrzywdzony zachowaniem opisanym w punkcie 203 nosił nazwisko F.,
- data popełnienia zachowania opisanego w punkcie 207 to 22 lutego 2006r., zaś jego miejsce to O.,

b) w dniu 9 stycznia 2006r. w O., D. M. (2), na kwotę 1.200,-zł., z wpłaty na rachunek nr (...) prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

c) w dniu 27 stycznia 2006r. w K., M. D. (4), na kwotę 1.000,-zł., z wpłaty na rachunek nr (...) prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

d) w dniu 13 lutego 2006r. w Ł., M. N. (3), na kwotę 1.300,-zł., z wpłaty na rachunek nr (...) prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

e) w dniu 18 lutego 2006r. w L., D. P., na kwotę 2.000,- zł., z wpłaty na rachunek nr (...) prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

f) w dniu 25 grudnia 2005r. w C., L. M., na kwotę 1.000,-zł., z wpłaty na rachunek nr (...) prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

g) w dniu 10 stycznia 2006r. w K., Ł. L. (2), na kwotę 1.200,-zł., z wpłaty na rachunek nr (...) prowadzony na rzecz P. K. (2), tytułem zaliczki na zakup samochodu,

to jest uznał go za winnego popełnienia przestępstwa z art.294 § 1 kk w zw. z art.286 § 1 kk zw. z art.12 kk i za to na podstawie art.294 § 1 kk wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art.46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego G. W. (1), w związku z popełnieniem przez niego czynu przypisanego mu w punkcie III wyroku, środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w części, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- G. P. (3) kwoty 450,-zł,
- M. G. (4) kwoty 300,- zł,
- M. G. (6) kwoty 400,- zł,
- W. B. (2) kwoty 1.000,- zł,
- W. P. kwoty 300,- zł,
- A. W. (1) kwoty 600,- zł,
- K. O. kwoty 500,- zł,
- E. P. kwoty 1.600,- zł,
- D. i R. W. kwoty 1.000,- zł,
- A. K. (1) kwoty 1.000,- zł,
- P. K. (4) kwoty 1.000,- zł,
- K. W. (4) kwoty 1.500,- zł,
- A. G. (3) kwoty 2.000,- zł,
- T. S. kwoty 1.000,- zł,
- S. N. kwoty 1.000,- zł,
- W. S. (1) kwoty 3.000,- zł,
- I. K. kwoty 2.000,- zł,
- S. K. (4) kwoty 500,- zł,
- J. M. (2) kwoty 1.000,- zł,
- K. B. (2) kwoty 1.000,- zł,
- P. K. (6) kwoty 2.000,- zł,
- W. Ś. kwoty 500,- zł,
- Ł. K. kwoty 1.000,- zł,
- J. Z. (2) kwoty 1.500,- zł,
- M. S. (3) kwoty 1.600,- zł,
- R. M. (2) kwoty 700,- zł,
- H. W. kwoty 1.200,- zł,
- T. J. (3) kwoty 1.200,- zł,
- M. W. (2) kwoty 1.000,- zł,

- A. M. (2) kwoty 1.200,- zł,
- J. F. (3) kwoty 1.500,- zł,
- S. B. (2) kwoty 1.200,- zł,
- S. F. kwoty 1.500,- zł,
- R. C. kwoty 1.200,- zł,
- P. P. (1) kwoty 800,- zł,
- P. S. (3) kwoty 1.500,- zł,
- B. K. (2) kwoty 1.000,- zł,
- R. B. kwoty 1.000,- zł,

zasądził od oskarżonego G. W. (1) na rzecz pokrzywdzonej D. P. kwotę 2.000,-zł., z ustawowymi odsetkami od dnia 14 kwietnia 2009r. tytułem powództwa cywilnego,

na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 kk w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu G. W. (1) w punktach II i III wyroku wymierzył karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

przyjmując, że czyn oskarżonego P. K. (2) - wskazany w punktach X, XI i XII części komparacyjnej wyroku - należy opisać w następujący sposób: w dniu 10 marca 2005r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 100,-zł., w zamiarze ułatwienia G. W. (1) popełnienia przestępstwa oszustwa, najpierw zawarł z (...) S. A. umowę na prowadzenie rachunku bankowego o nr (...) wraz z kartą bankomatową, a następnie przekazał dokumenty z tym związane - wraz z kartą bankomatową i nr PIN - w celu korzystania z tego rachunku, to jest kwalifikując go z art.18 § 3 kk w zw. z art.286 § 1 kk, na podstawie art.414 § 1 kpk w zw. z art.17 § 1 pkt 7 kpk postępowanie karne przeciwko oskarżonemu P. K. (2) umorzył, kosztami procesu w części go dotyczącej obciążając Skarb Państwa,

zasądził od Skarbu Państwa na rzecz: adw. E. G. kwotę 369,-zł. brutto, adw. P. O. kwotę 369,-zł. brutto, adw. J. K. (2) kwotę 6.199,20 zł. brutto, adw. A. T. kwotę 6.789,60 zł. brutto – tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu;

zwolnił oskarżonego K. C. od opłaty, zwolnił go nadto od obowiązku ponoszenia wydatków – w części go dotyczącej, którymi obciążył Skarb Państwa,

zasądził od oskarżonego G. W. (1) kwotę 400,-zł. - tytułem opłaty i wpisu stosunkowego od zasądzzonego powództwa cywilnego, nadto obciążył go wydatkami – w części go dotyczącej.

Apelacje od wyroku wywiedli obrońcy oskarżonych: K. C. i G. W. (1).

Obrońca oskarżonego K. C. zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej kary zarzucając mu rażącą niewspółmierność orzeczonej kary w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz w relacji do celów jakie kara ta winna spełniać w zakresie prewencji szczególnej.

Wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia w zaskarżonej części poprzez znaczne obniżenie orzeczonej wobec w/w oskarżonego kary, oraz o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu, w postępowaniu apelacyjnym albowiem nie zostały zapłacone ani w całości, ani w części.

Obrońca oskarżonego G. W. (1) zaskarżył powyższy wyrok w całości, to jest w zakresie obejmującym:

- punkt II części dyspozytywnej,
- punkt III części dyspozytywnej,
- punkt IV części dyspozytywnej,
- punkt V części dyspozytywnej,
- punkt VI części dyspozytywnej,
- punkt X części dyspozytywnej.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1) stanowiące bezwzględną przesłankę odwoławczą stypizowaną w art.439 § 1 pkt 2 kpk nienależyte obsadzenie sądu, polegające na tym, że podczas rozprawy w dniu 1 lutego 2013r. sprawę rozpoznawał Sędzia Sądu Apelacyjnego Pan A. R. i to pomimo braku delegacji do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Toruniu;

2) stanowiące bezwzględną przesłankę odwoławczą stypizowaną w art.439 § 1 pkt 11 kpk naruszenie art.376 § 2 kpk w zw. z art.402 § 1 kpk, w zw. z § 65 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych, a to poprzez prowadzenie rozprawy w dniu 1 lipca 2011r. pod nieobecność oskarżonego G. W. (1), pomimo, że nie został on zawiadomiony w prawidłowy sposób o terminie przedmiotowej rozprawy;

3) naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na jego treść, to jest art.92 kpk w zw. z art.410 kpk w zw. z art.424 § 1 pkt 1 kpk, a to poprzez nie wzięcie pod uwagę przy rozstrzygnięciu sprawy i nie poddanie jakiegokolwiek ocenie części zgromadzonego w materiale dowodowego w postaci: telegramu Komendy Miejskiej Policji w L. z dnia 28 kwietnia 2006r. (k. 6.665), zaświadczenia SPZOZ w K. z dnia 1 września 2006r. (k. 6.686), notatki urzędowej z dnia 17 października 2006r. (k. 6.696), opinii lekarskiej z dnia 9 czerwca 2006r. (k. 7.972), opinii lekarskiej z dnia 16 czerwca 2006r. (k. 7.260), opinii sądowno - psychiatrycznej z dnia 18 lipca 2006r. (k. 7.585 - 7.586), opinii lekarskiej z dnia 24 lutego 2007r. (k. 7.262), informacji lekarza neurologa J. L. (2) z dnia 13 października 2006r. (k. 8.037), z których to dokumentów wynikało, że P. K. (2) nie mógł - i to co najmniej w okresie od dnia 16 czerwca 2006r. do dnia 24 lutego 2008r. - brać udziału w postępowaniu karnym z uwagi na stan po przebyłym ropnym meningokokowym zapaleniu mózgu oraz ociężałość umysłową, co z kolei winno rzutować na ocenę złożonych przez niego w tym okresie wyjaśnień, które Sąd pierwszej instancji uznał za wiarygodne w całości, jak również nakazywać dopuszczenie dowodu z opinii biegłego (zawnioskowanej przez oskarżonego G. W. (1)) na okoliczność zdolności P. K. (2) do postrzegania faktów i odtwarzania poczynionych spostrzeżeń;

4) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego treść, to jest art.173 § 1 kpk w zw. z art.148 § 1 pkt 2 i § 2 kpk w zw. z art.7 kpk, a to poprzez uznanie prawidłowości czynności okazania wizerunku G. W. (1) dokonanej w postępowaniu przygotowawczym wobec oskarżonego P. K. (2), w konsekwencji przyjęcie, że P. K. (2) od początku i bez wątpliwości rozpoznał G. W. (1) jako osobę, na prośbę której zakładał rachunek bankowy (...), który był wykorzystany przy popełnieniu przestępstw stanowiących przedmiot rozpoznania, podczas gdy pierwsze czynności okazania wizerunku oskarżonemu P. K. (2) (stwierdzone na kartach 4.164 - 4.166 oraz 4.170v akt sprawy) zostały przeprowadzone nieprawidłowo, co z kolei podważa dokonane w ich wyniku rozpoznanie i daje podstawę do zanegowania wiarygodności relacji złożonej przez współoskarżonego P. K. (2), w szczególności w zakresie tożsamości osoby, dla której przedmiotowy rachunek bankowy zakładał, przy czym nieprawidłowość okazania polega na: nie załączeniu do pierwszego protokołu przesłuchania (k. 4.164 - 4.166) tablic poglądowych, które były okazywane P. K. (2) oraz okazywaniu K. wizerunków osób, których w ogóle nie zamieszczono na tablicach poglądowych załączonych do protokołu przesłuchania (k. 4.170v);

5) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego treść, to jest art.167 kpk w zw. z art.193 § 1 kpk w zw. z art.215 kpk w z w. z art.170 § 1 pkt 2 i 5 kpk, a to poprzez bezpodstawne oddalenie wniosku dowodowego złożonego przez G. W. (1) o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychiatry i psychologa na okoliczność zdolności oskarżonego P. K. (2) do odtwarzania spostrzeżonych faktów, pomimo, że był to dowód o istotnym znaczeniu dla prawidłowej oceny wyjaśnień P. K. (2) - w konsekwencji również dla rzetelnego ustalenia okoliczności faktycznych o kluczowym znaczeniu dla rozstrzygnięcia sprawy, a jednocześnie wniosek dowodowy - mimo złożenia na końcowym etapie postępowania - zmierzał do urzeczywistnienia zasady prawdy materialnej, wobec czego jego uwzględnieniu nie może stać na przeszkodzie wzgląd na szybkość procesu karnego;

6) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego treść, to jest art.167 kpk w zw. z art.170 § 1 pkt 2 i 5 kpk w zw. z art.6 kpk, a to poprzez bezpodstawne oddalenie wniosku złożonego przez G. W. (1) na rozprawie w dniu 23 lipca 2014r. o zwrócenie się do Komendy Powiatowej Policji w O. o udostępnienie kolorowej fotografii przedstawionej oskarżonemu P. K. (2) w czasie okazania, które miało miejsce w dniu 13 grudnia 2005r. (k.4.170 i n.), a to celem przeprowadzenia dowodu na okoliczność prawidłowości przeprowadzenia czynności procesowej okazania, podczas gdy był to dowód istotny dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności pozwalając na stwierdzenie, czyje zdjęcie okazywano P. K. (2), czy było to zdjęcie G. W. (1) oraz jaki był wpływ zaprezentowania tego zdjęcia na dalsze wyniki okazania (zwłaszcza w kontekście stosowania niedopuszczalnej sugestii wobec P. K. (2));

7) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego treść, to jest art.7 kpk, a to poprzez przeprowadzenie dowolnej oceny dowodów, której wyniki nie znajdują oparcia w zasadach prawidłowego rozumowania oraz wskazaniach doświadczenia życiowego, w szczególności uznanie za wiarygodne wyjaśnień złożonych przez współoskarżonego P. K. (2) w zakresie w jakim pomawiał on G. W. (1) o udział w czynach stanowiących przedmiot rozpoznania, w tym w szczególności o to, że G. W. (1) miał nakłonić go do założenia rachunku bankowego (...) o numerze (...), na który to rachunek pokrzywdzeni wpłacali następnie pieniądze tytułem zaliczek na zakup samochodów, podczas gdy wyjaśnienia te są sprzeczne wewnętrznie, niespójne, ewoluują na poszczególnych etapach postępowania, pozostają niezgodne z innymi zgromadzonymi w sprawie dowodami, zaś sam P. K. (2), stając przed sądem, odmówił udzielania odpowiedzi na pytania oskarżonego G. W. (1) i jego obrońcy - w konsekwencji nie zasługują one, w świetle dyrektyw wynikających z przepisu powołanego w podstawie zarzutu, na opatrzenie przymiotem wiarygodności;

8) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na jego treść, to jest art.389 § 1 kpk, a to poprzez odczytanie na rozprawie w dniu 11 marca 2010r. protokołów wyjaśnień złożonych przez oskarżonego P. K. (2), pomimo braku podstaw ku temu - w szczególności P. K. (2) do chwili rozpoczęcia odczytywania przedmiotowych protokołów, nie złożył oświadczenia o odmowie składania wyjaśnień, na co z kolei powołał się Sąd pierwszej instancji jako na przesłankę uzasadniającą odczytanie;

9) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego treść, to jest art.7 kpk, a to poprzez przeprowadzenie dowolnej oceny dowodów, której wyniki nie znajdują oparcia w zasadach prawidłowego rozumowania oraz wskazaniach doświadczenia życiowego, w szczególności uznanie za niewiarygodne zeznań złożonych na rozprawie w dniu 22 listopada 2010r. przez świadka W. W. (5) w zakresie, w którym świadek ten zrelacjonował, iż nie rozpoznaje G. W. (1) jako osoby nakłaniającej go do zakładania rachunku bankowego, na który pokrzywdzeni czynami stanowiącymi przedmiot postępowania mieli wpłacać pieniądze;

10) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego treść, to jest art.92 kpk w zw. z art.410 kpk w zw. z art.391 § 1 kpk w zw. z art.424 § 1 pkt 1 kpk, a to poprzez zaniechanie odczytania świadkowi L. S. (1) zeznań złożonych przez niego w postępowaniu przygotowawczym, ujętych na kartach 110 - 115 akt sprawy, nie poddaniu tych zeznań jakiegokolwiek ocenie oraz nie uwzględnienie ich przy rozstrzygnięciu sprawy, podczas gdy zeznania te miały istotny wpływ dla ustalenia stanu faktycznego, w szczególności w zakresie tego, że G. W. (1) nie był - wbrew ustaleniom Sądu pierwszej instancji - osobą, która nakłaniała L. S. (1) do założenia rachunku bankowego użytego do popełnienia przestępstw stanowiących przedmiot rozpoznania;

11) błędne ustalenia faktyczne przyjęte za jego podstawę i mające istotny wpływ na jego treść, a to poprzez przyjęcie, że G. W. (1) stał za założeniem rachunku bankowego na nazwisko M. N. (1), który to rachunek był wykorzystywany do popełnienia przestępstw stanowiących przedmiot rozpoznania, podczas gdy żaden z zebranych dowodów, uznanych za wiarygodne przez Sąd pierwszej instancji, nie daje podstaw ku takim ustaleniom, w szczególności:

- z zeznań złożonych w sprawie przez M. N. (1), rzetelnie zinterpretowanych i ocenionych, w żaden sposób nie można wysunąć logicznego wniosku na temat tego, że to G. W. (1) zarejestrował rachunek w banku na jego nazwisko,

- z zeznań M. N. (1) (k. 70v) wynika, że utrzymywał on kontakt z G. W. (1) w roku 2004 (wtedy miał miejsce wypadek, w którym uczestniczył W. i N., kiedy to dokumenty N. znajdowały się w dostępnym jakoby dla oskarżonego G. W. (1) schowku samochodowym), a tymczasem rachunek bankowy wykorzystywany do popełniania przestępstw stanowiących przedmiot rozpoznania założono w dniu 1 października 2003r.,

- z porównania zeznań M. N. (1) oraz dokumentacji związanej z założeniem rachunku bankowego (...) na jego nazwisko (k. 3.109) wynika niezbicie, że G. W. (1) nie brał udziału w tym procederze, w zwłaszcza dlatego, że nie mógł znać niektórych danych zawartych w dokumentacji bankowej dotyczących M. N. (1) (adres do korespondencji przy ul. (...)), albowiem te były znane tylko N.,

- z opinii z zakresu badań porównawczych podpisu (k.102 - 104) wynika, że podpis „M. N. (1)” na umowie rachunku bankowego nie został naniesiony przez G. W. (1),

- z zeznań świadka P. M. (k.9.714, 5.395) wynikała przeciwteza ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd pierwszej instancji, jakoby G. W. (1) miał nakłaniać swoich znajomych do usuwania jego numeru telefonu z pamięci aparatów (po tym jak numer ten zademonstrował organom ścigania M. N. (1)), co zdaniem tegoż Sądu przemawiało za tym, że mój Mocodawca brał udział w założeniu rachunku bankowego na nazwisko N.;

12) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego treść, to jest art.92 kpk w zw. z art.410 kpk w zw. z art.391 § 1 kpk w zw. z art.424 § 1 pkt 1 kpk, a to poprzez zaniechanie odczytania świadkowi K. M. (5) zeznań złożonych przez nią w postępowaniu przygotowawczym, ujętych na kartach 5.516 - 5.517 akt sprawy, nie poddanie tych zeznań jakiegokolwiek ocenie oraz nie uwzględnienie ich przy rozstrzygnięciu sprawy, podczas gdy zeznania te miały istotny wpływ dla ustalenia stanu faktycznego, w szczególności w zakresie tego, że G. W. (1) nie był - wbrew ustaleniom Sądu pierwszej instancji - osobą, która nakłaniała P. K. (2) do założenia rachunku bankowego użytego do popełnienia przestępstw stanowiących przedmiot rozpoznania;

13) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego treść, to jest art.7 kpk, a to poprzez przyjęcie, że oskarżony G. W. (1) wywierał presję na świadków K. M. (5), M. N. (1), L. S. (1) i W. W. (5), co - zdaniem Sądu pierwszej instancji - zdecydowało, że zmieniali oni na rozprawie swoje zeznania z postępowania przygotowawczego, podczas gdy z zebranych w sprawie środków dowodowych, w szczególności protokołów przesłuchania wskazanych świadków z postępowania sądowego, nie wynika aby obecność G. W. (1) na terminie rozprawy w jakikolwiek sposób krępowała swobodę ich wypowiedzi, czy też wywierała wpływ na zgodność z prawdą składanych przez nich relacji;

14) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego treść, to jest art.7 kpk, a to poprzez przeprowadzenie dowolnej oceny dowodów, której wyniki nie znajdują oparcia w zasadach prawidłowego rozumowania oraz wskazaniach doświadczenia życiowego, w szczególności uznanie za niewiarygodne wyjaśnień złożonych przez współoskarżonego K. C. w zakresie, w jakim relacjonował on, że G. W. (1) nie miał nic wspólnego z założeniem na jego nazwisko rachunku bankowego, przez który transferowane były środki pieniężne pochodzące z przestępstw stanowiących przedmiot rozpoznania, podczas gdy brak jest jakiegokolwiek przeciwdowodu, który mógłby podważyć wiarygodność tej relacji, która cechuje się spójnością i konsekwencją;

15) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego treść, to jest art.6 kpk w zw. z art.170 § 1 kpk w zw. z art.170 § 3 kpk w zw. z art.94 § 1 pkt 5 kpk, a to poprzez brak uzasadnienia wydanego na rozprawie w dniu 23 lipca 2014r. postanowienia o oddaleniu zgłoszonych przez oskarżonego G. W. (1) w toku przedmiotowej rozprawy wniosków

dowodowych, który to brak skutkuje niemożnością poddania tego orzeczenia rzetelnej kontroli instancyjnej oraz wskazuje na nie rozważenie przez Sąd pierwszej instancji treści i zasadności złożonych wniosków, co z kolei stanowiło naruszenie prawa oskarżonego do obrony, której elementem składowym jest prawo do żądania przeprowadzenia dowodów;

16) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego treść, to jest art.167 kpk w zw. z art.393 § 3 kpk w zw. z art.174 kpk, a to poprzez nie dopuszczenie z urzędu dowodu z przesłuchania w charakterze świadka K. W. (5) na okoliczność ustalenia pochodzenia kwoty 5.000,- zł., która została znaleziona w czasie przeszukania budynku przy ul. (...) w L., przy jednoczesnym uznaniu, iż wskazana suma pieniężna pochodziła z przestępstw stanowiących przedmiot rozpoznania oraz zdyskredytowaniu wiarygodności oświadczenia złożonego na piśmie przez K. W. (5) (k. 175), w którym wskazała ona, że znaleziona kwota pieniężna należy do niej, gdy tymczasem oświadczenie takie nie mogło w ogóle stanowić dowodu, a jedynie informację o dowodzie, skutkującą powinnością przesłuchania K. W. (5) w charakterze świadka;

17) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego treść, to jest art.74 § 1 kpk, a to poprzez uznanie za podstawę przypisania G. W. (1) winy i sprawstwa dowodów z opinii biegłych z zakresu badania pisma H. K. (k. 202 - 211) oraz W. S. (2) (k. 11.813A, 11.909v - 11.910v), pomimo, że do ich sporządzenia wykorzystano materiał porównawczy, pobrany od mojego Mocodawcy przed przedstawieniem mu zarzutów, na którego użycie nie uzyskano następnie zgody G. W. (1) po tym, jak uzyskał on status podejrzanego, co stoi w sprzeczności z przepisem powołanym w podstawie zarzutu;

18) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego treść, to jest art.413 § 2 pkt 1 kpk w zw. z art.424 § 2 kpk, a to poprzez brak jasnego i precyzyjnego określenia czynu przypisanego G. W. (1) w punkcie III części dyspozytywnej, jak również poprzez rażącą sprzeczność pomiędzy sentencją wyroku Sądu pierwszej instancji a jego uzasadnieniem w zakresie przypisanego czynu zabronionego, jakiego dopuścić miał się G. W. (1), polegającą na odmiennym opisanie zachowań sprawczych w sentencji i uzasadnieniu, co w konsekwencji uniemożliwia stronie zapoznanie się z tokiem rozumowania, jakim kierował się Sąd pierwszej instancji i motywacją, na jakiej ów Sąd się opierał, orzekając o skazaniu;

19) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na jego treść, to jest art.7 kpk w zw. z art.424 § 1 pkt 1 kpk., a to poprzez brak rzetelnej oceny wyjaśnień złożonych przez G. W. (1) w dniu, które zostały ujęte na kartach 187 - 191 oraz 198 - 199 akt sprawy, wyrażające się w szczególności w:

- nie wskazaniu, którą dokładnie część wyjaśnień Sąd a quo uznał za wiarygodną, a której odmówił przymiotu wiarygodności,

- wyciągnięciu z przedmiotowych wyjaśnień dowolnych wniosków dotyczących ustaleń faktycznych;

20) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na jego treść, to jest art.17 § 1 pkt 7 kpk, a to poprzez skazanie G. W. (1) za zachowania wchodzące w skład przypisanego mu czynu ciągłego, popełnione na szkodę pokrzywdzonych: D. M. (2) (punkt V części komparacyjnej wyroku z dnia 30 lipca 2014r.), K. D. (punkt VI części komparacyjnej), M. N. (3) (punkt VII części komparacyjnej), D. P. (punkt VIII części komparacyjnej) oraz L. M. (punkt IX części komparacyjnej) podczas gdy co do tego samego czynu, a więc czynu ciągłego, w zakres którego wchodziły opisane wyżej zachowania, postępowanie karne zostało wszczęte wcześniej - w konsekwencji złamanie zasady *lis pendens* wyrażonej w przepisie powołanym w podstawie zarzutu, poprzez nie umorzenie postępowania co do przedmiotowych zachowań;

21) błędne ustalenia faktyczne przyjęte za jego podstawę i mające istotny wpływ na jego treść, a to poprzez przyjęcie, że zaliczka wpłacona przez pokrzywdzonego M. K. (4) (pkt IV.159 części komparacyjnej wyroku w zw. z pkt IIIA części dyspozytywnej wyroku), stanowiąca przedmiot czynu zabronionego przypisanego G. W. (1) wynosiła 3.500 złotych, gdy tymczasem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż zaliczka ta zamykała się w kwocie 2.000,-zł. - w konsekwencji błędne uznanie, że suma niekorzystnego rozporządzenia mieniem, do jakiego G. W. (1)

miał doprowadzić wszystkich pokrzywdzonych w niniejszej sprawie wynosi 200.325,28 zł., gdy tymczasem wynosi ona 198.825,28 zł.

Wniósł o uchylenie wyroku w części zaskarżonej niniejszą apelacją i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Toruniu.

Wyrok w odniesieniu do oskarżonego P. K. (2) uprawomocnił się.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wywiedziona przez obrońcę oskarżonego G. W. (1) okazała się zasadna w zakresie jednego z podniesionych zarzutów, co skutkowało zmianą zaskarżonego orzeczenia. Natomiast zarzut podniesiony w apelacji wywiedzionej przez obrońcę oskarżonego K. C. nie zyskał aprobaty sądu odwoławczego.

W pierwszej kolejności Sąd Apelacyjny odniesie się do apelacji wywiedzionej przez obrońcę oskarżonego K. C..

Nie sposób podzielić stanowiska skarżącego, że kara orzeczona wobec oskarżonego K. C. nosi cechy rażąco surowej. Na wstępie wskazać należy, że bezsprzecznie Sąd I instancji ma ustawowo zagwarantowaną swobodę w ferowaniu wyroku, w tym kształtowania wymiaru kary. Rolą zaś Sądu odwoławczego w tym zakresie jest kontrola, czy granice swobodnego uznania sędziowskiego, stanowiącego zasadę sądowego wymiaru kary nie zostały przekroczone w rozmiarach nie dających się zaakceptować. Ustawa traktuje jako podstawę odwoławczą tylko taką niewspółmierność kary, która ma charakter rażący (art.438 pkt 4 kpk), a która zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można byłoby przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art.53 kk. Na gruncie art.438 pkt.4 kpk nie chodzi bowiem o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczasową nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa – „rażąco niewspółmierną”, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować. Innymi słowy zarzut rażącej niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnieść tylko wówczas, gdy orzeczona kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, to jednak nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy – a więc, gdy jest w społecznym odczuciu karą niesprawiedliwą. Należy również odwołać się do od dawna utrwalonego w judykaturze i doktrynie poglądu, że zarzut rażącej niewspółmierności kary nie wymaga wskazania nowych, nieznanych sądowi okoliczności, polegających bowiem może na wykazaniu, że okoliczności prawidłowo ustalone mają takie znaczenie i ciężar gatunkowy, których bądź orzeczona kara nie uwzględnia w ogóle, bądź uwzględnia je w stopniu niedostatecznym (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.10.1974r. w sprawie V KRN 78/74, OSNKW 1974, poz.34). Mając na względzie, by rozmiar represji karnej był w pełni adekwatny do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i winy oraz spełniał swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze, a także by uwzględniał wpływ, jaki orzeczona kara powinna wywrzeć w kierunku ugruntowania w społeczeństwie prawidłowych ocen prawnych i stosownego do tych ocen postępowania, jak i potwierdzenie przekonania, że w walce z przestępczością zwycięża praworządność, a sprawca jest sprawiedliwie karany, Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do obniżenia oskarżonemu K. C. kary za przypisany mu czyn. Sąd Okręgowy uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar kary, również te wskazane przez skarżącego. Podobnie jak apelujący, Sąd I instancji dostrzegł w odniesieniu do oskarżonego K. C. dodatnią prognozę kryminalną, co znalazło wyraz w warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Nie sposób uznać aby kara pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym o zaledwie 2 miesiące dolny próg ustawowego zagrożenia i warunkowo zawieszona na minimalny ustawowo dopuszczalny okres była w jakimkolwiek, a zwłaszcza w rażącym stopniu surowa.

Odnośnie apelacji wywiedzionej przez obrońcę oskarżonego G. W. (1).

I.

W przedmiotowej sprawie nie doszło do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej opisanej w pkt. 1) zarzutów. Nie ma bowiem racji skarżący twierdząc, że akt powołania sędziego Andrzeja Rydzewskiego na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Gdańsku doszedł do skutku już w dacie podpisania rozporządzenia w tym przedmiocie, tj. w dniu 24 stycznia 2013r., zaś z dniem wręczenia nominacji, tj. 5 lutego 2013r. został jedynie nawiązany stosunek służbowy. Zgodnie bowiem z treścią art.65 § 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych chwilą nawiązania stosunku służbowego sędziego jest doręczeniu mu aktu powołania i z tą chwilą staje się sędzią danego sądu. Nie sposób dokonać innej interpretacji tego przepisu, która zachowałaby cechy racjonalności. O dacie, w której doszło do podpisania aktu nominacji sędziego dowiaduje się bowiem dopiero w momencie jej wręczenia a daty obu tych czynności nie są tożsame. W związku z powyższym rozważania skarżącego dotyczące tej kwestii z powołaniem się na Konstytucję RP, orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego i poglądy doktryny nie mają żadnego znaczenia dla oceny zasadności podniesionego zarzutu. Na marginesie zatem jedynie wskazać należy, że skarżący mylnie (być może na skutek oczywistej omyłki pisarskiej) na str.11 apelacji podaje daty „24 stycznia 2014r.” zamiast „24 stycznia 2013r.” oraz „1 lutego 2014r.” zamiast „1 lutego 2013r.”

II.

Aprobaty Sądu II instancji nie zyskał również zarzut zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art.439 § 1 pkt 11 kpk mającej przejawiać się w przeprowadzeniu rozprawy w dniu 1 lipca 2011r. pod nieobecność oskarżonego G. W. (1), pomimo że jego obecność była obowiązkowa. Poza sporem pozostaje, że oskarżony został zawiadomiony o terminie rozprawy wyznaczonym na dzień 1 lipca 2011r. Wynika to bowiem zarówno z zarządzenia (k.9305v akt sprawy), jak i nie kwestionuje tego apelujący. W ocenie sądu odwoławczego jest to postąpienie wystarczające dla spełnienia wymogów należytego zawiadomienia strony o terminie rozprawy. Oskarżony miał świadomość dnia, w którym rozprawa ma być kontynuowana. Nie było zatem jakichkolwiek przeszkód ku temu aby skontaktował się z sądem lub swym obrońcą celem ustalenia godziny rozpoczęcia rozprawy. Skoro bowiem rozprawa nie została w dniu 4 maja 2011r. odroczone bez terminu lecz Przewodniczący zarządził przerwę w rozprawie na konkretny dzień i wskazał kolejne, w których będzie kontynuowana (k.9305v), oskarżony winien dochować należytej staranności i zainteresować się godziną jej rozpoczęcia. Sąd postąpił zatem zgodnie z treścią art.402 § 1 kpk określając czas i miejsce dalszego ciągu rozprawy a osoby obecne na rozprawie przerwanej obowiązane były stawić się w nowym terminie bez wezwania. Brak zatem wskazania godziny i miejsca kontynuowania rozprawy, przy jednoczesnym wskazaniu jej daty nie może zostać uznane za bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art.439 § 1 pkt 11 kpk. Żadnego przełożenia na realia rozpoznawanej sprawy nie ma zacytowany na str.12-13 apelacji wyrok Sądu Najwyższego. Odnosi się on bowiem do sytuacji, która nie miała miejsca w rozpoznawanej sprawie, tj. braku jakiegokolwiek wiedzy oskarżonego o terminie rozprawy. Warto w tym miejscu wskazać, że na rozprawie w dniu 1 lipca 2011r., która zaczęła się o godz.9.30 zostało wydane zarządzenie, że oskarżony G. W. (1) jest zawiadomiony o tym terminie rozprawy. Obecna wówczas obrońca oskarżonego nie kwestionowała tego faktu wskazując jedynie, że nie ma kontaktu z oskarżonym (k.9441 akt sprawy). Niejednokrotnie również obrońca na rozprawach składała oświadczenia co do tego, że nieobecny na rozprawie oskarżony G. W. (1) wie o jej terminie lub też obrońca zobowiązywała się do powiadomienia go o kolejnym terminie rozprawy (k.8878v, 9385 akt sprawy). Reasumując zatem – stwierdzić należy, że brak jest jakichkolwiek podstaw do twierdzenia, iż oskarżony G. W. (1) nie został zawiadomiony rozprawie kontynuowanej w dniu 1 lipca 2011r. Na marginesie zatem jedynie należy wskazać, że również i w uzasadnieniu tego zarzutu skarżący podaje błędną datę „1 lipca 2014r.” zamiast „1 lipca 2011r.” (str.12 apelacji).

Przed przystąpieniem do omawiania zarzutów zawartych w pkt. 3 – 8 apelacji a odnoszących się do dowodu w postaci wyjaśnień współoskarżonego P. K. (2) należy poczynić uwagę natury ogólnej, że dowód ten, choć istotny, nie był jedynym na jakim Sąd Okręgowy oparł się ustalając stan faktyczny w powyższej sprawie, w szczególności dotyczący oskarżonego G. W. (1).

III.

Aprobaty Sądu Apelacyjnego nie zyskał zarzut opisany w pkt 3) apelacji. Na wstępie wskazać należy, że zbędnym było powołanie w nim przepisu art.92 kpk, którego odpowiednikiem związanym z wydaniem wyroku (a przecież tego

rodzaju orzeczenie jest kwestionowane w wywiedzionej apelacji) jest przepis art.410 kpk. Nadto, na wskazanej w apelacji str.156 uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego nie znajduje się zapis zawarty w apelacji (str.14), że „Sąd Okręgowy w Toruniu uznał wyjaśnienia K. za całkowicie wiarygodny środek dowodowy”. Na wskazanej bowiem str.156 uzasadnienia Sąd Okręgowy ocenił te wyjaśnienia jako „konsekwentne, plastyczne, jasne i w zasadzie zupełne”. Nadto dowolnością ze strony skarżącego jest twierdzenie jakoby na str.17 akapit trzeci uzasadnienia Sąd I instancji wyraził pogląd, że oskarżony P. K. (2) „nigdy nie miał (podkreślenie SA) zaburzeń związanych ze spostrzeganiem, zapamiętywaniem oraz odtwarzaniem poczynionych spostrzeżeń”. W tym miejscu bowiem znajduje się zapis, że „nie wykryto (podkreślenie SA) zaburzeń związanych z postrzeganiem, zapamiętywaniem lub odtwarzaniem rzeczywistości”. Jednocześnie Sąd Okręgowy wskazał, że w latach 2006-2007 P. K. (2) chorował na zapalenie opon mózgowych i powikłania z tym związane i wówczas nie miał zdolności do samodzielnego poruszania się na odległość. Podkreślenia wymaga, że ustalenia te zostały poczynione w oparciu o opinie sądowo – psychiatryczne i psychologiczne. Na marginesie należy, że informacja lekarza neurologa J. L. (2), o której pisze skarżący (str.2 i 14 apelacji) nie znajduje się na k.8037 akt sprawy a na k.8027.

Przechodząc do merytorycznej oceny tego zarzutu stwierdzić należy, że nie doszło do wskazanego tam uchybienia w procedowaniu przez Sąd I instancji. Jak wyżej wskazano, sądowi temu nie umknęła okoliczność, że na pewnym etapie postępowania oskarżony P. K. (2) zachorował na zapalenie opon mózgowych. Wiedzę o tym mieli również biegli psychiatrzy i psychologowie, którzy wydawali liczne opinie o stanie zdrowia psychicznego tego oskarżonego. Podkreślenia wymaga, że do zachorowania P. K. (2) na zapalenie opon mózgowych doszło po inkryminowanych zdarzeniach i - co w ocenie Sądu Apelacyjnego istotne – po złożeniu przez niego pierwszych depozycji w tej sprawie. Depozycje te, co trafnie dostrzegł Sąd Okręgowy, w zasadniczym dla kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego G. W. (1) zrębie są konsekwentne. Nie sposób zatem uznać choćby z tej przyczyny, że choroba P. K. (2) miała jakikolwiek wpływ na wiarygodność jego wyjaśnień. Fakt choroby jest niekwestionowany a więc żadnego wpływu na treść orzeczenia, w szczególności dotyczącego oskarżonego G. W. (1) nie może mieć brak odniesienia się w uzasadnieniu orzeczenia do wskazanych na k.2 i 14 apelacji dokumentów i pism dotyczących stanu zdrowia P. K. (2). Powołującemu się na notatkę z dnia 17.10.2006r. (k.6696 akt sprawy) i telegram z dnia 28.04.2006r. (k.6665 akt sprawy) obrońcy oskarżonego G. W. (1) należy wskazać na treść przepisu art.174 kpk, który dyskwalifikuje notatki, pisma i zapiski jako samodzielne źródła dowodowe. Nie ma racji skarżący utożsamiając w realiach rozpoznawanej sprawy brak w okresie od 16.06.2006r. do 24.02.2008r. możliwości udziału P. K. (2) w toczącym się postępowaniu z niemożnością złożenia przez niego wiarygodnych wyjaśnień. Poza wskazaną wyżej konsekwencją w relacji podkreślenia wymaga, że niemożność brania udziału w postępowaniu spowodowana była fizyczną niemożliwością stawienia się przed organem procesowym. Oskarżony P. K. (2) był bowiem leżący (k.4180v, 4183 akt sprawy). Nie miał jednak zaburzeń w sferze psychicznej, która mogła rzutować na możliwość złożenia przez niego wyjaśnień. Jeszcze raz podkreślić należy, że wiedzę o chorobie P. K. (2) posiadali badający go biegli (k.4227, 4241, 4272, 4319, 4342, 6745, 7586 akt sprawy). Słusznie zatem Sąd Okręgowy nie dostrzegł podstaw do dopuszczenia kolejnej opinii w tym przedmiocie. Zarzut zatem bezpodstawnego oddalenia wniosku dowodowego oskarżonego G. W. (1) w tym zakresie uznać należy za całkowicie niezasadny. Okolicznością samą w sobie dyskwalifikującą wiarygodność wyjaśnień złożonych przez P. K. (2) nie może być wskazany w apelacji (str.14) ten fragment opinii sądowo – psychiatrycznej, w której stwierdzono, że nie udziela on odpowiedzi na pytania związane z przedstawionym zarzutem. W ocenie Sądu Apelacyjnego jest to bowiem dopuszczalny przez obowiązujące przepisy prawa element linii obrony, do której oceny nie jest uprawniony skarżący. Z opinii nie wynika aby bowiem aby brak odpowiedzi lub zasłanianie się niepamięcią miało podłoże chorobowe (k.7585v akt sprawy). Na marginesie zatem jedynie wskazać należy, że oskarżony P. K. (2) w składanych wyjaśnieniach przedstawiał również swoją rolę w inkryminowanych zdarzeniach nie ograniczając się jedynie do relacjonowania zachowań podjętych przez oskarżonego G. W. (1).

Reasumując zatem, nie doszło w omawianym zakresie do mającej wpływ na treść orzeczenia obrazy art.92 kpk, art.410 kpk i art.424 § 1 pkt 1 kpk. Dostrzeżona bowiem przez biegłych i sąd choroba P. K. (2), do której odnoszą się wskazane w tej części apelacji dokumenty, pisma i notatki miała miejsce po inkryminowanych zdarzeniach i po złożeniu przez niego wyjaśnień, które później konsekwentnie potwierdzał w kolejnych depozycjach procesowych a zatem nie może stanowić okoliczności podważającej dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę wiarygodności jego wyjaśnień.

IV.

Aprobaty Sądu II instancji nie zyskały również zarzuty dotyczące okazania oskarżonego G. W. (1) P. K. (2). Na wstępie wskazać należy, że postępowanie w niniejszej sprawie prowadzone było przez różne jednostki, czego skutkiem jest to, że a aktach rozpoznawanej sprawy niejednokrotnie znajdują się kserokopie akt spraw prowadzonych jako oddzielne postępowania. Mając powyższe na uwadze nie sposób podzielić stanowiska skarżącego, że brak tablic poglądowych w aktach sprawy, którymi dysponował Sąd Okręgowy implikuje uznanie, że takie tablice nie były okazywane przy procesowej czynności okazania a więc, że doszło do naruszenia wskazanego na str.16 apelacji przepisu § 115 zarządzenia Komendanta Głównego Policji. W aktach sprawy natomiast znajduje się protokół czynności okazania sporządzony zgodnie z wymogami określonymi w art.148 kpk a zatem nie sposób zatem uznać, że doszło do obrazy art.148 § 1 pkt 2 i § 2 kpk. Protokół ten zawiera dokładny przebieg przeprowadzonej czynności okazania i – wbrew twierdzeniom skarżącego – wynika z niego kogo rozpoznał P. K. (2) na zdjęciu (k.4166, 4170v-4171, 4189 akt sprawy). W toku pierwszego okazania P. K. (2) wskazał na oskarżonego G. W. (1) (k.4166 akt sprawy). Kwestionowanie natomiast przez apelującego prawidłowości przeprowadzonego okazania pod kątem doboru wizerunku osób okazywanych jest całkowicie dowolne. Podobnie jak teza o przeprowadzeniu tej czynności w sposób subiektywny. Skutku oczekiwanego przez skarżącego nie może również odnieść kwestionowanie wyników okazania przeprowadzonego w dniu 13 grudnia 2005r. (k.4170-4171 akt sprawy). Nadużyciem jest bowiem dyskredytowanie tej czynności procesowej tylko z tego powodu, że P. K. (2) wskazał na zdjęcie kolorowe jako to, z którego rozpoznał oskarżonego G. W. (1), podczas gdy w aktach sprawy wizerunki osób okazywanych są czarno – białe. Jest bowiem oczywiste, że na k.4173 akt sprawy znajduje się kserokopia tablicy podglądowej, stąd czarno – biały jej obraz. Z protokołu zaś czynności okazania wynika jednoznacznie, że P. K. (2) rozpoznał G. W. (1), wówczas i na wcześniejszych okazaniach (k.4179v akt sprawy).

V.

Sąd II instancji nie podziela poglądu skarżącego, że w przedmiotowej sprawie doszło do obrazy art.167 kpk w zw. z art.193 § 1 kpk w zw. z art.215 kpk w zw. z art.170 § 1 pkt 2 i 5 kpk poprzez oddalenie wniosku dowodowego oskarżonego G. W. (1) o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychiatry i psychologa na okoliczność zdolności P. K. (2) do odtwarzania spostrzeżonych faktów. Na wstępie wskazać należy, że zarzut ten co do istoty pokrywa się z zarzutem sformułowanym w pkt 3) i dotyczy niedopuszczenia kolejnej opinii co do szeroko pojętego stanu zdrowia psychicznego P. K. (2), w szczególności jego zdolności do odtwarzania spostrzeżonych faktów. Sąd Apelacyjny odwołuje się zatem do rozważań poczynionych na str.50-51 niniejszego uzasadnienia. Biorąc je pod uwagę wskazać należy na słuszność zajętego przez Sąd Okręgowy stanowiska, że wniosek o dopuszczenie takiego dowodu nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy a złożony już po zamknięciu przewodu sądowego (k. 12223v akt sprawy) niewątpliwie w sposób oczywisty zmierzał do przedłużenia postępowania. Oskarżony nie złożył bowiem takiego wniosku w czasie zbliżonym do przesłuchania P. K. (2) na rozprawie tylko tuż przed wydaniem wyroku. Nie jest tak jak twierdzi skarżący, że opinie wydane przez biegłych psychiatrów i psychologów w odniesieniu do oskarżonego P. K. (2) nie mogą być przydatne do oceny okoliczności wskazywanych we wniosku oskarżonego G. W. (1). Opinie te bowiem również odnoszą również się do ewentualnych zakłóceń czynności psychicznych P. K. (2) (k.4229 akt sprawy), biegli wyrażają w nich pogląd, że oskarżony ten może właściwie ocenić sytuacje, w których się znajduje (k.4245, 4276, 4293 akt sprawy). Nadto po raz kolejny podkreślić należy, że – jak twierdzi sam skarżący – proces chorobowy u P. K. (2) trwał od 10 kwietnia 2006r. do 31 sierpnia 2007r. a zatem po czasie kiedy składał pierwsze depozycje w sprawie i przeprowadzane były z nim inne czynności procesowe, m.in. okazania. W toku kolejnych czynności procesowych, prowadzonych we wskazanym przez skarżącego okresie oraz później P. K. (2) był konsekwentny w swoich wyjaśnieniach. Argumentem przemawiającym za trafnością decyzji podjętej przez Sąd Okręgowy w omawianej kwestii, poza wskazaną wyżej konsekwencją w wyjaśnieniach P. K. (2) oraz treścią opinii sądowo - psychiatrycznych i psychologicznych jego dotyczących jest również okoliczność, że do przeprowadzenia kolejnej opinii miałyby dojść (jeżeli wniosek oskarżonego zostałby uwzględniony) po siedmiu latach od zakończenia procesu leczenia P. K. (2). Nie sposób uznać aby opinia taka była bardziej miarodajna niż wydane tuż po inkryminowanym czasie, w czasie trwania choroby P. K. (2) lub tuż po zakończeniu leczenia. Biorąc powyższe pod uwagę nie sposób skutecznie czynić Sądowi I

instancji zarzutu niedopuszczenia tego dowodu z urzędu. Kwestia stosunku wyjaśnień P. K. (2) do zeznań świadków: K. M. (5) i W. W. (5), w szczególności składanych na etapie postępowania jurysdykcyjnego będzie przedmiotem rozważań w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

VI.

Rozpoznając zarzut bezpodstawnego oddalenia wniosku dowodowego złożonego przez oskarżonego G. W. (1) o zwrócenie się do Komendy Powiatowej Policji w O. o udostępnienie kolorowej fotografii okazywanej oskarżonemu P. K. (2) w dniu 13 grudnia 2005r. Sąd Apelacyjny odwołuje się do uwag poczynionych w tym przedmiocie przy okazji rozpoznawania zarzutu nr 4 (str. 53-54 niniejszego uzasadnienia) nie widząc podstaw do ponownego przytaczania przedstawionej tam argumentacji. Podkreślenia jedynie w tym miejscu wymaga, że okazanie dokonane w dniu 13 grudnia 2005r. nie było pierwszym rozpoznaniem oskarżonego. Już bowiem w czasie przesłuchania w dniu 12 grudnia 2005r. P. K. (2) rozpoznał oskarżonego G. W. (1), co wynika z protokołu tej czynności procesowej (k.4166 akt sprawy). Nadto wskazać należy, że twierdzenie skarżącego jakoby P. K. (2) okazywane było tylko jedno zdjęcie, oskarżonego G. W. (1), nie zaś grupa wizerunków, jest całkowicie dowolne. Z protokołu wynika bowiem wprost, że okazano tablicę poglądową ze zdjęciami pięciu mężczyzn (k.4170v akt sprawy). Również i w tym wypadku słusznie Sąd Okręgowy uznał złożenie tego wniosku dowodowego za zmierzające do przedłużenia postępowania. Materiał dowodowy bowiem, również dotyczący tej kwestii był znany stronom (a więc także i oskarżonemu) od początku postępowania. Odnosząc się natomiast do zarzutu naruszenia w ten sposób prawa oskarżonego do obrony wskazać należy, że jednym z dowodów, na którym oparł się w tym zakresie sąd uznając winę oskarżonego nie było jego zdjęcie a protokół okazania oraz wyjaśnienia oskarżonego P. K. (2), z którymi to dowodami oskarżony mógł się zapoznać.

VII.

Sąd Apelacyjny nie podziela poglądu skarżącego, że wyjaśnienia P. K. (2) zostały ocenione przez Sąd I instancji w sposób dowolny, z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art.7 kpk. Wstępnie wskazać należy, że na sądzie orzekającym ciąży obowiązek badania i uwzględniania w toku procesu okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego, a korzystając z prawa swobodnej oceny dowodów, sąd ten przekonanie co do winy w zakresie przypisanych mu czynów, powinien logicznie i przekonująco uzasadnić. Uzasadnienie więc winno logicznie wskazywać na jakich dowodach oparł sąd orzekający ustalenie każdego istotnego dla sprawy faktu, a także należycie rozważać i oceniać wszystkie dowody przemawiające za przyjętymi przez sąd ustaleniami faktycznymi lub przeciwnie, wyjaśniać istotne wątpliwości w sprawie i sprzeczności w materiale dowodowym oraz się do nich ustosunkować. Nie ma – zdaniem Sądu Apelacyjnego – jakichkolwiek przesłanek pozwalających uznać, iż Sąd Okręgowy uchybił którejkolwiek z zasad związanych z postępowaniem dowodowym i oceną dowodów. Należy stwierdzić, iż Sąd orzekający po prawidłowym przeprowadzeniu przewodu sądowego, poddał zgromadzony materiał dowodowy wszechstronnej analizie, a tok rozumowania zaprezentował w przekonującym uzasadnieniu. Ocena materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego P. K. (2) zaprezentowana w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku – wbrew twierdzeniom skarżącego - dokonana została przez Sąd I instancji z uwzględnieniem reguł sformułowanych w art.7 kpk, zgodna jest z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego oraz nie zawiera błędów logicznych lub faktycznych. Poczyniona przez Sąd Okręgowy ocena dowodu w postaci wyjaśnień oskarżonego P. K. (2) tylko przez sam fakt odmienności od oceny poczynionej przez skarżącego nie może przemawiać za uznaniem, że ma ona charakter dowolny, sprzeczny z dyrektywą zawartą w art.7 kpk. Wskazane w apelacji (str.22) cechy dowodu zwanego potocznie „pomówieniem”, które muszą zaistnieć aby dowód taki mógł być uznany za wiarygodny spełniają – w ocenie Sądu Apelacyjnego – wyjaśnienia oskarżonego P. K. (2). Nie ma zatem racji skarżący twierdząc, że są one niespójne w najbardziej istotnych kwestiach związanych z odpowiedzialnością karną oskarżonego G. W. (1). Przede wszystkim spójne to nie znaczy zawsze identyczne w swej treści. W szczególności nie można uznać za niespójne wskazywane w apelacji wyjaśnienia P. K. (2) dotyczące opisu osoby, która nakłoniła go do założenia rachunku bankowego. Kwestię wiedzy oskarżonego co do imienia tej osoby („M.”) P. K. (2) wyjaśnił będąc przesłuchiwanym w dniu 6.12.2006r. (k.4189v akt sprawy). Wyjaśnienie natomiast, że była mu to osoba wcześniej nieznaną jest logicznie powiązane z okolicznościami w jakich P. K. (2) po raz pierwszy zetknął się z oskarżonym G. W. (1) (przy jadłodajni – k.4176 akt sprawy). W czasie pierwszego przesłuchania rozpoznał również oskarżonego (k.4166

akt sprawy) i wówczas poznał jego prawdziwą tożsamość. To, że w kolejnych przesłuchaniach określał oskarżonego mianem „znajomego” nie świadczy o niespójności jego wyjaśnień w omawianym zakresie, skoro konsekwentnie go rozpoznawał oraz opisywał ich wzajemne kontakty. Rozważania skarżącego na temat stosunku „znajomości” (str.23 apelacji) są całkowicie dowolne i stanowią subiektywną ocenę skarżącego tego typu relacji. P. K. (2) nie wypowiadał się jak sam rozumie to określenie wskazując na to w jakich okolicznościach się poznali, więc równie dobrze można przyjąć, że uznał oskarżonego G. W. (1) za znajomego z uwagi na poznanie jego tożsamości w czasie pierwszego przesłuchania w powyższej sprawie. Za dyskwalifikujące wiarygodność wyjaśnień P. K. (2) nie sposób również uznać tego, że początkowo podał iż od razu zgodził się na propozycję założenia konta (k.4165 akt sprawy), zaś w toku przesłuchania w dniu 11 lutego 2008r. (k.6739 akt sprawy) wyjaśnił, że zdecydował się na to w przeciągu kilku dni. Skarżący nie wykazał jaki wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia może mieć ta okoliczność. Podobnie bez wpływu na wiarygodność wyjaśnień pozostaje fakt, że na k.4165 oskarżony P. K. (2) podał, że oskarżony podszedł do niego stojącego przed jadalnią a słuchany na rozprawie podał, że kiedy czekał pod jadalnią, przyjechał G. W. (1) samochodem marki F. (k.8797v akt sprawy). Zważyć bowiem należy, że po spotkaniu obaj mężczyźni poruszali się samochodem marki F. (...) należącym do oskarżonego G. W. (1). Obie zatem okoliczności (że oskarżony podjechał tym samochodem pod jadalnię a następnie podszedł do P. K. (2), który tam oczekiwał na posiłek) nie wykluczają się wzajemnie. Trudno bowiem pogodzić z zasadami logicznego rozumowania sugestią skarżącego jakoby oskarżony miał podjechać samochodem tuż do P. K. (2) stojącego w kolejce przed budynkiem a zatem na chodniku a nie na ulicy. Skarżący nie wykazał a Sąd Apelacyjny nie dostrzega wpływu na treść orzeczenia tego, że będąc po raz pierwszy przesłuchiwany oskarżony P. K. (2) wyjaśnił, iż podał G. W. (1) swój numer telefonu (k.4165 akt sprawy) a na rozprawie w sprawie II K 151/08 Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim faktowi temu zaprzeczył (k.8234v akt sprawy). Odnosząc się do kwestii daty założenia rachunku na wstępie wskazać należy, że na wskazanej w apelacji (str.23) karcie 4165 akt sprawy rok 2001r. podawany przez P. K. (2) dotyczy czasu, kiedy został zwolniony z pracy a nie kiedy założył konto za namową oskarżonego G. W. (1). Nie jest zatem tak jak twierdzi skarżący, że oskarżony P. K. (2) krótko po założeniu konta (9 miesięcy) nie pamiętał daty tej czynności. Wprawdzie na k.8797v akt istotnie podał ten rok jako datę założenia rachunku bankowego ale nie sposób uznać aby okoliczność ta miała jakikolwiek wpływ na treść orzeczenia, skoro data założenia tego konta wynika w sposób niebudzący wątpliwości z dokumentów. Nadto pomyłka taka może być wytłumaczona znacznym upływem czasu między założeniem konta (marzec 2005r.) a datą złożenia tych wyjaśnień (marzec 2010r.). Podobnie wpływu na wiarygodność wyjaśnień P. K. (2) nie ma podnoszona w apelacji okoliczność dotycząca miejsca założenia rachunku. Oskarżony bowiem wskazał firmę pośredniczącą (k.4165 akt sprawy), jak i sposób doręczenia dokumentów (bezpośrednio do jego mieszkania – k.4165 akt sprawy). Obie te okoliczności znalazły potwierdzenie w dokumentach (k.12056 akt sprawy). Podkreślenia jednocześnie wymaga, że apelujący pomija wiele elementów wyjaśnień P. K. (2) konsekwentnych w toku kolejnych przesłuchań. Należą do nich: fakt poruszania się przez oskarżonego G. W. (1) samochodem marki F. (...) (okoliczności tej nie kwestionuje sam oskarżony G. W. (1)), jadalnia jako miejsce pierwszego spotkania, udanie się do placówek bankowych celem założenia konta i ostateczne jego założenie przez internet, dostarczenie dokumentów za pośrednictwem firmy kurierskiej i przekazanie ich oskarżonemu G. W. (1). Nie ma zatem racji skarżący twierdząc, że P. K. (2) mylił się co do czasu, miejsca i przebiegu zakładania rachunku bankowego. Żadnego znaczenia dla kwestii wiarygodności wyjaśnień oskarżonego P. K. (2) nie ma okoliczność, że odmówił odpowiedzi na pytania oskarżonego G. W. (1) i jego obrońcy. Jest to bowiem prawo każdego oskarżonego znajdujące swoje oparcie w przepisie art.386 § 1 kpk i – wbrew twierdzeniom skarżącego – nie wymaga ono „głębszej refleksji” sądu orzekającego. Zachowanie takie stanowi element ustalonej samodzielnie przez każdego oskarżonego linii obrony i tym samym nie może stanowić skutecznej podstawy zarzutu apelacyjnego. W tym zakresie Sąd Apelacyjny w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniu z dnia 11.01.2008r. w sprawie IV KK 421/07. Rozważania skarżącego zatem, że oskarżony „mógł obawiać się, iż nie będzie w stanie odpowiedzieć zgodnie z prawdą na pytania postawione mu przez oskarżonego i jego obrońcę” (str.25 apelacji) uznać należy za całkowicie dowolne.

VIII.

Za chybiony uznać należy zarzut mającego jakikolwiek (a tym bardziej uznany przez skarżącego za istotny) wpływ na treść orzeczenia naruszenia art.389 § 1 kpk poprzez odczytanie na rozprawie w dniu 11 marca 2010r. protokołów

wyjaśnień oskarżonego P. K. (2) złożonych na wcześniejszych etapach postępowania pomimo braku oświadczenia oskarżonego, że odmawia składania wyjaśnień na co powołał się sąd odczytując te wyjaśnienia. Naruszenie określonej w przepisie art.370 kpk kolejności zadawania pytań osobie przesłuchiwanej nie może zostać uznane za mające wpływ na treść orzeczenia, w szczególności w realiach rozpoznawanej sprawy. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art.370 § 3 kpk w brzmieniu obowiązującym w czasie orzekania przez Sąd I instancji w powyższej sprawie, członkowie składu orzekającego mogli zadawać dodatkowe pytania poza kolejnością. Możliwym zatem było odczytanie przez sąd przed pytaniami stron wyjaśnień współoskarżonego (patrz też: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.05.2007r. w sprawie III KK 286/06). Nadto z protokołu rozprawy (k.8798v akt sprawy) nie wynika aby obecna na sali obrońca oskarżonego czy też sam oskarżony G. W. (1) wyrazili wolę zadawania pytań oskarżonemu P. K. (2) przed odczytaniem poprzednio złożonych przez niego wyjaśnień (patrz: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3.10.2011r. w sprawie V KK 100/11). Poza tym – na co zwrócił uwagę sam skarżący – oskarżony P. K. (2) odmówił odpowiedzi na pytania oskarżonego G. W. (1) i jego obrońcy (k.8799 akt sprawy). Na marginesie zatem jedynie wskazać należy, że również i w przypadku przeprowadzania innych dowodów Sąd Okręgowy odczytywał zeznania świadków zanim umożliwił stronom zadawanie im pytań (Z. W. (2) – k.8845v akt sprawy, K. S. (2) – k.8849 akt sprawy, P. C. – k.8849v akt sprawy, M. N. (1) – k.8846 akt sprawy, I. W. (2) – k.8903 akt sprawy, L. S. (1) – k.8935 akt sprawy). Nie sposób zatem nie podzielić opinii Sądu Okręgowego, że wobec P. K. (2) z uwagi na niezmienną postawę procesową i konsekwentne obciążanie w swych wyjaśnieniach oskarżonego G. W. (1) apelujący stosuje inną miarę wiarygodności niż wobec innych dowodów, zwłaszcza o charakterze osobowym.

IX.

Aprobaty Sądu Apelacyjnego nie zyskał również zarzut dowolnej oceny dowodu w postaci zeznań świadka W. W. (5). Ogólne uwagi dotyczące zasad oceny materiału dowodowego jakimi winien kierować się sąd orzekający zostały zawarte we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia (str.55) a ponieważ odnoszą się również do omawianej kwestii, sąd odwoławczy do nich odsyła nie dostrzegając potrzeby ponownego przedstawiania ich w tym miejscu. Nie ma racji skarżący twierdząc, że Sąd Okręgowy w sposób dowolny ocenił wiarygodność zeznań W. W. (5). Podkreślenia wymaga, że apelujący odnosi się jedynie do jednego z elementów tych zeznań, tj. kwestii rozpoznania oskarżonego G. W. (1) przez świadka. Tymczasem zeznania świadka obejmowały szersze spektrum inkryminowanych zdarzeń i zostały one poddane kompleksowej ocenie przez Sąd I instancji. Nieprawdziwe jest również twierdzenie skarżącego, że w momencie, kiedy świadek nie rozpoznał oskarżonego G. W. (1) jako osobę, z polecenia której założył konto bankowe, został uznany za niewiarygodne źródło dowodowe. Sąd Okręgowy uznał bowiem w przeważającej części za wiarygodne zeznania świadka W. W. (5) odmawiając waloru wiarygodności jedynie oświadczeniu złożonemu na rozprawie, że nie rozpoznaje G. W. (1). Skarżący nie przedstawił przekonujących argumentów na zakwestionowanie oceny dokonanej przez Sąd Okręgowy. Sąd ten tymczasem wnikliwie przedstawił swój tok rozumowania (str.153-154 uzasadnienia wyroku). Z uwagi na fakt, że apelujący nie odnosi się do argumentacji Sądu Okręgowego, Sąd Apelacyjny w tym miejscu poprzestanie na twierdzeniu, że tok rozumowania Sądu Okręgowego zyskał jego pełną aprobatę jako zgodny z zasadami logicznego rozumowania i znajdujący potwierdzenie w innych dowodach. Nie jest zatem tak jak twierdzi skarżący, że odmawiając wiarygodności tej części depozycji świadka W. W. (5) złożonych na rozprawie, w których nie rozpoznał G. W. (1) Sąd I instancji oparł się jedynie na argumentie obawy świadka przed oskarżonym. Nie ma również racji apelujący twierdząc, że Sąd Okręgowy jako pewne uznał rozpoznanie dokonane w dniu 2 marca 2006r. (k.50 akt sprawy). Wskazał bowiem, tak jak to określił świadek W. W. (5), że oskarżony G. W. (1) przypomina osobę pomagającą mu założyć konto (str.148 uzasadnienia wyroku). Wprawdzie rację ma skarżący, że podczas przesłuchania w dniu 20 listopada 2007r. W. W. (5) nie rozpoznał oskarżonego G. W. (1) (k.5594 akt sprawy), czego nie dostrzegł Sąd I instancji wskazując, że do takiego rozpoznania doszło (str.148 uzasadnienia wyroku) ale okoliczność ta nie może wpłynąć na ogólną ocenę wiarygodności tego świadka dokonaną przez Sąd Okręgowy. Podkreślenia bowiem wymaga, że rozpoznał go bez wątpliwości podczas przesłuchania w dniu 5 kwietnia 2007r. (k.5392 akt sprawy). O tym zatem, że to oskarżony G. W. (1) namówił świadka W. W. (5) do założenia konta świadczą jego rozpoznania, zgodność z wyjaśnieniami oskarżonego co do tego jakim samochodem wówczas się poruszał oraz placówki bankowej w jakiej doszło do założenia rachunku. Odnosząc się natomiast do kwestii wiarygodności zeznań złożonych przez świadka na rozprawie w dniu 22 listopada 2010r. po pierwsze wskazać należy, że miało to miejsce ponad 4 lata po związaniu z zakładaniem konta

kontakcie świadka z oskarżonym, po wtóre – świadek nawet zaprzeczał faktowi niekwestionowanemu przez żadną ze stron, tj. założeniu konta na swoje nazwisko. Mimo to podtrzymał depozycje złożone w śledztwie. Okoliczności te potwierdzają tezę postawioną przez Sąd Okręgowy co do powodów takiego zachowania świadka (str.154 uzasadnienia wyroku).

X.

Wbrew twierdzeniom skarżącego brak ujawnienia zeznań świadka L. S. (1) znajdujących się na k.110-115 akt sprawy nie miał wpływu na treść orzeczenia. Nie doszło zatem do obrazy przepisów wskazanych w pkt. 10 zarzutów apelacji. Na wstępie Sąd Apelacyjny pragnie odwołać się do uwag natury ogólnej dotyczących zarzutu obrazy art.92 kpk zawartych we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia (str.50). O ile brak ujawnienia wszystkich zeznań świadka można uznać za obrazę art.410 kpk, to aby można było mówić o skutecznym zarzucie apelacyjnym w tym zakresie należałoby wykazać, że uchybienie to miał wpływ na treść orzeczenia, jak wymaga tego przepis art.438 pkt 2 kpk. Tymczasem w realiach rozpoznawanej sprawy nie sposób uznać aby taka zależność miała miejsce. Podkreślenia bowiem wymaga, że treści zawarte w nieujawnionych procesowo zeznaniach świadka znalazły się w depozycjach ujawnionych i ocenionych przez Sąd Okręgowy, w szczególności znajdujących się na k.5398, 5600-5601 akt sprawy. I tak podkreślenia wymaga, że opis mężczyzny namawiającego świadka do założenia konta znajdujący się na k.112v akt sprawy, która nie została ujawniona jest tożsamy z opisem znajdującym się na k.8935 kat sprawy. Nadto wskazać należy, że subiektywna ocena świadka co do wieku tego mężczyzny (30-35 lat) nie może dyskwalifikować oceny jego wiarygodności tylko z tego powodu, że w tym czasie oskarżony G. W. (1) miał 23 lata. Podobnie jak to, że oskarżony nie mieszkał w (...) dzielnicy G. i nie miał psa, skoro –czemu nie zaprzecza skarżący – świadek wyraził jedynie prawdopodobieństwo zaistnienia takich okoliczności u osoby namawiającej go do założenia rachunku bankowego. Za całkowicie dowolne uznać należy przypuszczenie skarżącego, że wśród zdjęć okazywanych świadkowi L. S. (1) w dniu 8 grudnia 2004r., kiedy to świadek nie rozpoznał mężczyzny, który nakłonił go do założenia konta bankowego było zdjęcie oskarżonego G. W. (1). Wskazując na brak rozpoznania oskarżonego przez świadka na rozprawie skarżący pomija, że świadek nie był pewien tej okoliczności wskazując jednak na pewne podobieństwo i jednocześnie zaprzeczając aby w czasie przesłuchań prowadzący czynność w jakikolwiek sugerował świadkowi rozpoznanie (k.8935v akt sprawy). Kwestia nadużywania alkoholu przez L. S. (1) nie może zostać uznana za skuteczny zarzut związany z oceną wiarygodności zeznań tego świadka skoro – jak dostrzegł sam skarżący – na okoliczność tę zwrócił uwagę Sąd Okręgowy. Nadto apelujący nie uzasadnił szerzej zaistnienia w realiach rozpoznawanej sprawy takiej zależności ograniczając się jedynie do wyrażenia własnej opinii o wpływie alkoholu na pamięć. Żadnego wpływu na odpowiedzialność karną oskarżonego G. W. (1) nie ma – w ocenie Sądu Apelacyjnego – relacja świadka co do osoby P. R.. Wbrew twierdzeniom bowiem skarżącego, świadek nie rozpoznał w nim jednego ze sprawców nakłaniających go do założenia rachunku bankowego a podał jedynie, że jest on podobny do tej osoby (k.5601 akt sprawy). Wskazać przy tym należy na okoliczności, które pominął apelujący formułując zarzuty dotyczące oceny wiarygodności zeznań L. S. (1), a które potwierdził oskarżony G. W. (1) w swych wyjaśnieniach. Dotyczą one wizyty w oddziale banku na ul. (...), otrzymania od oskarżonego G. W. (1) 50,-zł. za założenie konta oraz dwóch osobach jakie do niego przyszły w tej sprawie (k.189 akt sprawy).

XI.

Aprobaty Sądu II instancji nie zyskał zarzut błędu w ustaleniach faktycznych zawarty w pkt. 11) zarzutów apelacji. Na wstępie wskazać należy, że Sąd Okręgowy poddał zgromadzony materiał dowodowy wszechstronnej analizie, a tok rozumowania zaprezentował w przekonującym uzasadnieniu. W przeciwieństwie do apelacji opartej na wybiórczo wskazanych okolicznościach podstawę zaskarżonego wyroku stanowi całość okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej. W ocenie Sądu odwoławczego apelacja w omawianym zakresie nie przytoczyła takich okoliczności, które mogłyby podważyć prawidłowe ustalenia Sądu I instancji. Trzeba zarazem podkreślić, iż zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie może sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia lecz musi zmierzać on do wykazania jakich konkretnych uchybień w zakresie logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd w ocenie materiału dowodowego. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu w kwestii ustaleń faktycznych,

opartego na innych dowodach od tych, na których oparł się Sąd I instancji nie może prowadzić do wniosku o popełnieniu przez ten sąd błędu w ustaleniach faktycznych.

Sąd Apelacyjny podziela tok rozumowania Sądu Okręgowego zaprezentowany w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia (str. 161-163) i okoliczności, na jakich się oparł, które również przytacza skarżący (str. 31-31 apelacji) Wbrew twierdzeniom apelującego, zachodzą między nimi logiczne powiązania. Nie ma racji skarżący twierdząc, że ustalenie co do dostępu oskarżonego G. W. (1) do dokumentów świadka M. N. (1) Sąd Okręgowy wiązał jedynie z wypadkiem samochodowym w jakim obaj uczestniczyli we wrześniu 2004r. W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia brak jest bowiem takiego wniosku Sądu I instancji. Sąd ten natomiast wskazał, że oskarżony miał dostęp do dokumentów świadka (str.162 uzasadnienia wyroku). Świadek zaś zeznał, że zna G. W. (1) a w 2003r. ich kontakty były częste, też jeździł razem z nim samochodem, w którym przechowywał swoje dokumenty (k.70v akt sprawy). Za całkowicie dowolne i – wbrew twierdzeniom skarżącego – nie stanowiące logicznego wniosku wypływającego z zeznań M. N. (1) - uznać należy rozważania dotyczące kwestii utraty dokumentu tożsamości przez świadka M. N. (1) i posłużenia się nim przez nieustaloną osobę do założenia konta na nazwisko świadka lub możliwego ich przekazania innej osobie w tym samym celu (str.33 apelacji). Samo wskazanie, że nie są to scenariusze nierealne nie wystarczy do postawienia Sądowi Okręgowemu zasadnego zarzutu w zakresie gromadzenia i oceny dowodów w sprawie. Nie jest bowiem rzeczą sądu orzekającego rozważanie każdego wskazanego przez stronę scenariusza wydarzeń, zwłaszcza takiego, który nie opiera się na żadnym racjonalnym dowodzie. Tymczasem żaden dowód przeprowadzony w sprawie (nie wskazuje również na takowy skarżący ograniczając się jedynie do gołosłownego przypuszczenia) nie wskazuje na zaistnienie okoliczności potwierdzonych w tym dywagacjach. To, że oskarżony G. W. (1) namawiał świadka M. N. (1) do udostępnienia mu konta, które ten posiadał w (...) Bank sama w sobie nie pozostaje w sprzeczności z poczynionym ustaleniem, że miał on swój udział w założeniu na nazwisko M. N. (1) konta w (...) o jakim mowa w zaskarżonym orzeczeniu. Tym bardziej, że (jak zeznał świadek M. N. (1) – k.71 akt sprawy) oskarżony dysponował dokumentami świadka związanymi z zarejestrowaną na niego firmą w celu wyłudzenia podatku VAT, za co został skazany. Dowolnym jest również twierdzenie skarżącego, że tylko świadek M. N. (1) oraz nieustalona osoba, która brała udział w zakładaniu dla niego konta w (...) Bank mieli wiedzę o adresie świadka na ul. (...) w L.. Tym samym za dowolne uznać również należy twierdzenia apelującego, że owa nieustalona osoba założyła konto na nazwisko M. N. (1) w (...). Nie ma racji skarżący twierdząc, że rachunek założony na nazwisko M. N. (1) w (...) Bank był wykorzystywany do popełnienia przestępstw zarzuconych G. W. (1). W zarzutach tych bowiem mowa jest jedynie o koncie nr (...) założonym w (...). Apelujący nie przedstawił przekonujących argumentów, które mogłyby podważyć wiarygodność czynności procesowej w postaci przesłuchania M. N. (1), w toku której ujawniono numer telefonu komórkowego oskarżonego G. W. (1) (k.71 akt sprawy). Nie ma więc racji skarżący twierdząc, że brak jest informacji o przebiegu tej czynności. Opisano ją bowiem w protokole przesłuchania świadka (k.71 akt sprawy). Nie jest zatem również tak jak twierdzi skarżący, że w aktach sprawy brak jest protokołu przesłuchania świadka M. N. (1), w którym mowa jest o przedmiotowej kwestii. Podnoszona przez obrońcę oskarżonego okoliczność, że w toku postępowania jurysdykcyjnego świadek nie pamiętał w jaki sposób wprowadzał numery do swojego telefonu w żaden sposób nie jest w stanie zdeprecjonować zidentyfikowania podanego numeru jako numeru oskarżonego G. W. (1). Trudno bowiem doszukać się racjonalnych powodów dla których świadek przypisałby określony numer telefonu do osoby, która takim numerem nie dysponuje. Podnoszony przez apelującego brak dokumentów potwierdzających zgłoszenie się świadka M. N. (1) na Policję w związku z obawą przed oskarżonym G. W. (1) nie jest jednoznaczne z tym, że świadek nie obawiał się oskarżonego. Zeznał bowiem, że zgłosił na Policji obawę przed G. W. (1) (k k.71 akt sprawy). Nie zeznał natomiast, że jakiegokolwiek czynności związane z tym zgłoszeniem były prowadzone. Wiarygodności zeznań świadka M. N. (1) w zasadniczym dla kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego G. W. (1) zakresie nie może podważyć powoływanie się skarżącego na zeznania świadka P. M., który w składanych zeznaniach w ogóle nie wypowiadał się na temat czy był namawiany przez oskarżonego G. W. (1) do wykasowania jego numeru telefonu czy też nie. Wbrew twierdzeniom skarżącego zatem zeznania te nie niweczyły tezy o namawianiu do kasowania numeru telefonu oskarżonego G. W. (1) a – tak jak trafnie uznał Sąd Okręgowy – nie wniosły nic do sprawy. Tym bardziej tezy tej nie niweczyły zeznania K. S. (2), który po pierwsze również nie był pytany o tę kwestię a po wtóre nikt nie wskazywał na niego jako adresata takich zachowań oskarżonego G. W. (1). W świetle powyższego oraz wobec argumentów przedstawionych w omawianym zakresie przez Sąd Okręgowy okolicznością ekskulpującą oskarżonego G. W. (1) nie może być opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, w

której wskazano, że to nie oskarżony podpisał się nazwiskiem M. N. (1) na umowie założenia rachunku bankowego. Sąd Okręgowy bowiem nie poczynił takich ustaleń a opinię tę uznał za wiarygodną (str.176 uzasadnienia wyroku). Podkreślenia również w tym miejscu wymaga, że w zaskarżonym orzeczeniu nie przypisano oskarżonemu G. W. (1) tego, że osobiście założył konto bankowe na nazwisko M. N. (1) (pkt II i III wyroku).

XII.

Sąd Apelacyjny nie podziela poglądu skarżącego, że w odniesieniu do zeznań świadka K. M. (5) doszło do mającego wpływ na treść orzeczenia naruszenia przepisów postępowania wskazanych w pkt.12) zarzutów. Na wstępie ponownie wskazać należy, że aby można było skutecznie podnieść zarzut oparty o przepis art.438 pkt 2 kpk należy wykazać nie tylko, że doszło do obrazy określonego przepisu postępowania ale że obraza ta miała wpływ na treść orzeczenia. Podobnie jak i w przypadku zarzutu opisanego w pkt. 10), niewątpliwie Sąd Okręgowy nie ujawnił wszystkich zeznań złożonych przez świadka w toku całego postępowania ale nie zostało wyczerpane drugie ze znamion określonych w art.438 pkt 2 kpk, tj. skarżący nie wykazał aby uchybienie to miało wpływ na treść orzeczenia. Prawdą jest, że w zeznaniach znajdujących się na k.5517 akt sprawy, które nie zostały procesowo ujawnione świadek K. M. (5) zeznała odmiennie niż to uczyniła we wcześniejszych zeznaniach (k.3934 akt sprawy) co do wizyty oskarżonego G. W. (1) u P. K. (2). Podkreślenia jednak wymaga, że również w toku postępowania jurysdykcyjnego (k.10454v akt sprawy) nie rozpoznała w oskarżonym osoby, od której P. K. (2) miał żądać okazania dokumentu tożsamości i wydania dokumentów związanych z założonym na jego nazwisko rachunkiem bankowym (zapewne na skutek oczywistej omyłki pisarskiej na str.36 apelacji znalazł się zapis przeciwnej treści – że właśnie rozpoznała oskarżonego). Brak zatem odczytania zeznań świadka z k.5516-5517 akt sprawy, w których również nie potwierdziła relacji P. K. (2) w tej kwestii nie może zostać uznane za uchybienie mające wpływ na treść orzeczenia. Odnosząc się natomiast do tezy skarżącego, że odczytanie tych zeznań spowodowałoby odmienną ocenę wiarygodności zeznań świadka K. M. (5) zawartych na k.3934 akt sprawy wskazać należy, że nie tylko w nich świadek potwierdziła wyjaśnienia P. K. (2) co do wizyty u niego oskarżonego G. W. (1) oraz jej przebiegu. Podkreślenia bowiem wymaga, że na k.11854 akt sprawy znajduje się uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w Kościanie w sprawie II K 40/08, z którego wynika, że świadek K. M. (5) rozpoznała oskarżonego G. W. (1) jako osobę przychodzącą do oskarżonego P. K. (2). Będąc zaś słuchaną w toku postępowania przygotowawczego w sprawie będącej przedmiotem niniejszego rozpoznania potwierdziła wyjaśnienia P. K. (2) zeznając, że oskarżony G. W. (1) przyszedł do P. K. (2), który żądał od niego okazania dowodu osobistego (k.3934 akt sprawy). Nadto rozpoznała oskarżonego (k.3934, 3936 akt sprawy). Kwestia nadużywania alkoholu przez oskarżonego P. K. (2) nie ma znaczenia dla wiarygodności jego wyjaśnień, zwłaszcza że była to okoliczność dostrzeżona przez biegłych psychiatrów wypowiadających się na temat jego stanu zdrowia psychicznego. Nadto tezę o wiarygodności wyjaśnień tego oskarżonego w zasadniczym dla kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego G. W. (1) zakresie Sąd Okręgowy sformułował po wnikliwej i kompleksowej ocenie wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie.

XIII.

Nie ma racji skarżący twierdząc, że formułując tezę o presji jaką na przesłuchiwanym świadkach samą swoją obecnością podczas składania przez nich zeznań wywoływał oskarżony G. W. (1) Sąd Okręgowy naruszył zasadę swobodnej oceny dowodów określoną w przepisie art.7 kpk. Skoro bowiem świadkowie w żaden racjonalny sposób nie uzasadniali zmiany swoich depozycji ograniczając się do prostego zaprzeczenia relacjom składanym na wcześniejszych etapach postępowania przy jednoczesnym podtrzymaniu tychże relacji, wniosek Sądu I instancji jawi się jako trafny. Nie jest również tak jak twierdzi skarżący, że Sąd Okręgowy nie przedstawił jakichkolwiek argumentów przekonujących o trafności takiego stanowiska. Wskazał bowiem, co również dostrzegł apelujący (str.38 apelacji), że stanowisko to oparł na własnych obserwacjach zachowań świadków w obecności G. W. (1). Okoliczności, że nie skorzystał z dyspozycji art.390 § 2 kpk, nie zawarł wyników swoich obserwacji w protokole rozprawy czy też nie zweryfikował ich pytaniami do świadków nie są w stanie zdeprecjonować tego stanowiska. Uwagi te odnoszą się również do przesłuchań odbywających się w warunkach telekonferencji. Podkreślenia bowiem wymaga, że poczynione przez Sąd I instancji obserwacje i wyciągnięty z nich wniosek o presji jakiej podlegali świadkowie ze strony

oskarżonego nie stanowił powodu, dla którego sąd ten odmówił wiarygodności tym zeznaniom w kluczowych dla odpowiedzialności karnego oskarżonego G. W. (1) kwestiach.

XIV.

Aprobaty sądu odwoławczego nie zyskał również zarzut naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów w odniesieniu do wyjaśnień oskarżonego K. C.. Przede wszystkim wskazać należy, że założenie konta na nazwisko oskarżonego K. C. Sąd Okręgowy przypisał temu oskarżonemu wskazując, że przekazał on oskarżonemu G. W. (1) dokumenty dotyczące tej umowy (pkt I zaskarżonego wyroku). Wyjaśnił zatem – wbrew twierdzeniom skarżącego – przebieg założenia rachunku i rolę oskarżonego G. W. (1). Schemat działania „słupów” był podobny w tym sensie, że pokrzywdzeni wpłacali pieniądze na konto tychże osób podstawionych (w tym oskarżonego K. C.), skąd były transferowane przez dysponującego kartami bankomatowymi uprawniającymi do wypłaty środków oskarżonego G. W. (1). Spośród wszystkich „słupów” jedynie oskarżony K. C. wypłacił posługując się dowodem osobistym pewną sumę stanowiącą część środków wpłaconych przez pokrzywdzonych na poczet rzekomych transakcji. Nadto podkreślenia wymaga, że z konta założonego na nazwisko K. C. za pośrednictwem internetu przelewane były pieniądze na konto m.in. P. K. (2), którego wszystkimi dokumentami związanymi z założonym rachunkiem bankowym dysponował – jak trafnie ustalił Sąd Okręgowy – oskarżony G. W. (1). Nie ma również racji skarżący twierdząc, że Sąd Okręgowy bezpodstawnie identyfikuje oskarżonego K. C. z osobą o imieniu K. ps. (...), którą znał oskarżony G. W. (1). Oskarżony ten bowiem rozpoznał w K. C. (...) (k.189, 199 akt sprawy). Nie jest również tak jak twierdzi skarżący, że oskarżony K. C. konsekwentnie podawał, że nie zna a nawet nigdy nie widział G. W. (1). Wyjaśnił bowiem, że mógł go widzieć na ulicach L.(k.5422 akt sprawy). Nadużyciem ze strony apelującego jest twierdzenie, że w kontekście wykorzystania swego konta do popełniania przestępstw K. C. mówił o wydarzeniach związanych ze sprzedażą swojego mieszkania (str.41 apelacji). Treść tych wyjaśnień bowiem na taki kontekst nie wskazuje, (k.4564v akt sprawy). Podkreślenia również wymaga, że Sąd Okręgowy w pewnym zakresie odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego K. C. (str.164-166 uzasadnienia wyroku) a zatem opieranie tezy o niewłaściwej ocenie materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego G. W. (1) na wskazaniu wyjaśnień współoskarżonego, którym sąd orzekający w tym zakresie nie dał wiary nie może być skuteczne. XV.

Sąd odwoławczy nie podziela poglądu skarżącego, że doszło do naruszenia przepisów wskazanych w pkt.15) zarzutów. Na wstępie wskazać należy, że niezrozumiałym jest zarzut naruszenia art.170 § 3 kpk i art.94 § 1 pkt 5 kpk, skoro orzeczenie wydane na rozprawie w dniu 23 lipca 2014r. oddalające wnioski dowodowe złożone przez oskarżonego G. W. (1) ma formę postanowienia jak wymaga tego przepis art.170 § 3 kpk oraz zawiera uzasadnienie zgodnie z wymogiem określonym w przepisie art.94 § 1 pkt 5 kpk. Okoliczność, że skarżący nie zgadza się z treścią tego postanowienia i jego uzasadnieniem jest kwestią odrębną. Wprawdzie istotnie uzasadnienie wydanego postanowienia jest lakoniczne (k.12224 akt sprawy) ale nie sposób uznać aby uchylało się spod kontroli instancyjnej, zwłaszcza że – co dostrzegł sam skarżący (str.43 apelacji) w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku poszerzył swą argumentację. Zatem nawet jeżeliby uznać na naruszenie przepisów postępowania lakoniczne uzasadnienie postanowienia o oddaleniu wniosków dowodowych to nie sposób uznać aby miało to wpływ na treść orzeczenia, skoro ostatecznie sąd umotywował swoje stanowisko w dostatecznym stopniu. Nadto, w toku kontroli instancyjnej Sąd Apelacyjny stwierdził, że decyzja Sądu Okręgowego o oddaleniu wniosków dowodowych o jakich mowa w omawianym zarzucie jest trafna.

XVI.

Aprobaty Sądu II instancji nie zyskał również zarzut niedopuszczenia z urzędu dowodu z przesłuchania w charakterze świadka K. W. (5). Na wstępie podkreślenia wymaga, że potrzeby takiej nie dostrzegali również ani oskarżony ani jego obrońca, skoro nie wnioskowali o przeprowadzenie takiego dowodu. Co do pochodzenia kwoty 5.000,- zł. zabezpieczonej w mieszkaniu oskarżonego G. W. (1) Sąd Okręgowy dysponował zeznaniami ojca oskarżonego – świadka Z. W. (2) oraz oświadczeniem siostry oskarżonego – K. W. (5). W ocenie Sądu II instancji, Sąd Okręgowy prawidłowo, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów zweryfikował dowód w postaci zeznań Z. W. (2) i nie doszło – jak twierdzi skarżący – do „przywiązania zbyt dużej wagi” do zeznań tego świadka złożonych w toku śledztwa. Wówczas świadek bowiem bez wątpliwości i spontanicznie podał, że zabezpieczone pieniądze stanowią

własność G. W. (1) a pochodzą ze sprzedaży samochodu (k.3938 akt sprawy). Podkreślenia wymaga, że zeznania te korespondują (choć ojciec oskarżonego chyba odmiennie interpretował określenie „ze sprzedaży samochodu”) z wyjaśnieniami oskarżonego G. W. (1), który podał, że za udział w zakładaniu kont bankowych otrzymał łącznie kwotę 5.500, zł. (k.190 akt sprawy). Dowodom tym nie może skutecznie przeciwstawić się gołosłowne oświadczenie K. W. (5) w sposób odmienny przedstawiające kwestię własności tych pieniędzy. Za trafną uznać zatem należy dokonaną przez Sąd I instancji ocenę zeznań świadka Z. W. (2) złożonych na rozprawie. Treść protokołu jego przesłuchania z postępowania przygotowawczego (k.3938 akt sprawy) przeczy bowiem zaprezentowanemu na rozprawie stanowisku, że już w toku poprzedniego przesłuchania miał wątpliwość co do pochodzenia tych pieniędzy (k.8845v akt sprawy). Z uwagi na powyższe oraz biorąc – choćby w oparciu o treść apelacji – pod uwagę okoliczność, że K. W. (5) złożyłaby zeznania tożsame z treścią złożonego oświadczenia, którego treść została poddana analizie przez Sąd Okręgowy (str..... uzasadnienia wyroku) nie sposób uznać aby nieprzeprowadzenie dowodu z zeznań świadka K. W. (5) miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

XVII.

Za bezzasadny uznać należy również zarzut mającego wpływ na treść orzeczenia uznania za dowód w sprawie opinii biegłych z zakresu pisma ręcznego z uwagi na okoliczności pobrania materiału porównawczego. Na wstępie wskazać należy, że powołanie się przez skarżącego na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9.02.2010r. II KK 198/09 ma charakter wybiórczy. Apelujący bowiem odnosi się jedynie to fragmentu stanowiska sądu w tej kwestii. Podkreślenia bowiem wymaga, że aby zarzut obrazy prawa procesowego mógł zostać skutecznie podniesiony należy wykazać, że miał on wpływ na treść orzeczenia. Rację ma skarżący, że materiał porównawczy pobierany był od G. W. (1) jeszcze zanim zyskał status osoby podejrzanej w niniejszym postępowaniu. Zgodnie zatem ze stanowiskiem powołanym we wskazanym judykacie, nie powinien zostać wykorzystany w celach dowodowych bez zgody oskarżonego. Podkreślenia jednak wymaga, że omawiane dowody z opinii biegłych: H. K. i W. S. (2) były jedynie jednymi z dowodów na jakich oparł się Sąd Okręgowy przypisując winę oskarżonemu G. W. (1). Nawet zatem gdyby wyeliminować je z materiału dowodowego, rezultat dokonanej oceny pozostałych dowodów nie mogłyby spowodować zmian co do kwestii winy oskarżonego G. W. (1) w popełnieniu przypisanych mu czynów. Nadto wskazać należy na opinię biegłego M. D. (5) sporządzoną do sprawy II K 48/09 Sądu Rejonowego w Garwolinie (k.6713 akt sprawy), na której również Sąd Okręgowy oparł swe ustalenia oraz inne dowody wykazujące winę oskarżonego szczegółowo omówione w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia oraz częściowo w niniejszym uzasadnieniu.

XVIII.

Za całkowicie chybiony uznać należy zarzut obrazy przepisów art.413 § 2 pkt 1 kpk i art.424 § 2 kpk. W ocenie Sądu Apelacyjnego bowiem Sąd Okręgowy opisał przypisane oskarżonemu G. W. (1) czyny w sposób odpowiadający obowiązującym w tym zakresie przepisom, w szczególności art.413 § 2 pkt 1 kpk i brak jest podstaw do twierdzenia, że istnieje w tym zakresie jakakolwiek wątpliwość co do toku rozumowania sądu. W szczególności w kwestionowanym przez apelującego pkt. III zaskarżonego orzeczenia Sąd Okręgowy wskazał na znamiona przypisanego oskarżonemu czynu z art.286 § 1 kk, tj. działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzenie pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd. Nie jest również uchybieniem w realiach rozpoznawanej sprawy wskazanie działania wspólnie i w porozumieniu bez podania konkretnych nazwisk osób współdziałających z oskarżonym G. W. (1). Część z tych osób (współoskarżonych) nie została jeszcze prawomocnie skazana a zatem wręcz niedopuszczalnym byłoby wskazywanie ich nazwisk. Tożsamość części osób współdziałających z oskarżonym wynika zaś z treści przypisanych mu czynów. Treść i forma porozumienia dotyczącego realizacji znamion czynu zabronionego oraz świadomość oskarżonego G. W. (1) co do wypełnienia znamion czynów zabronionych zostały przedstawione przez Sąd Okręgowy na str.198-199 zaskarżonego orzeczenia. Użyte przez Sąd I instancji określenie „błąd co do rzeczywistego zawarcia umowy sprzedaży” spełnia wymogi w zakresie wskazania sposobu działania sprawy. Z ustalonego przez Sąd Okręgowy stanu faktycznego przedstawionego w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia wynika jednoznacznie, że do zawarcia umowy sprzedaży nie mogło dojść skoro oskarżony nie dysponował samochodami, które oferował do sprzedaży i na zakup których pobierał zaliczki od pokrzywdzonych. Określenie zawarte w sentencji orzeczenia nie może być nadmiernie rozbudowane, stąd integralną z tego punktu widzenia częścią

orzeczenia jest jego uzasadnienie. Nie sposób zaaprobować stanowiska skarżącego, że cytowane wyżej określenie użyte w sentencji wyroku odbiega znaczeniowo od uzasadnienia w tym zakresie, w którym Sąd doprecyzował na czym polegało owo wprowadzenie w błąd co do rzeczywistego zawarcia umowy sprzedaży, tj. braku zamiaru wywiązania się z obiecanych transakcji. „Nierzeczywistość” umów, których nie dostrzega skarżący polegała bowiem na tym, że z uwagi na brak przedmiotu transakcji nie mogło do nich dojść. W ocenie Sądu Apelacyjnego jest to wniosek oczywisty, wynikający z sentencji wyroku, jego uzasadnienia oraz ustalonego stanu faktycznego. Apelując w żaden sposób nie uzasadnił podniesionego również w tym miejscu zarzutu naruszenia art.424 § 2 kpk. Sąd Apelacyjny natomiast nie dostrzega jakichkolwiek uchybień w zakresie uzasadnienia orzeczonej wobec oskarżonego G. W. (1) kary oraz pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyroku.

XIX.

Do naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów nie doszło również w odniesieniu do wyjaśnień oskarżonego G. W. (1). Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd Okręgowy wskazał, którą część wyjaśnień oskarżonego uznaje za wiarygodne (str.149 uzasadnienia wyroku) oraz odniósł się do nich (str.150-151 uzasadnienia wyroku); nie zachodzi zatem konieczność „domyślania się” oceny sądu. Zarzucanie Sądowi I instancji jako dowolnego przyjęcia, że K. ps. (...) to oskarżony K. C. świadczy o braku zapoznania się przez skarżącego z wyjaśnieniami G. W. (1), na które się powołuje. Oskarżony bowiem wprost rozpoznał K. C. jako (...) (k.189 i 199 akt sprawy). Przedstawiona w tym zakresie przez apelującego argumentacja nie może zostać uznana za trafną. Skarżący wskazał (str.49 apelacji), że K. (...) przedstawił się (podkreślenie SA) oskarżonemu G. W. (1) jako rzutki biznesmen. Skoro zatem jedynie tak się sam przedstawił to kwestią otwartą pozostaje czy pokrywało się to z rzeczywistością. W przedmiotowej sprawie nie pokrywało się, gdyż – jak również zauważył skarżący- w tym czasie K. C. miał poważne kłopoty finansowe. Nadto – czego już skarżący nie dostrzegł – sam oskarżony G. W. (1) wątpił w deklarowany przez K. C. jego dobry status finansowy; wyjaśnił bowiem, że nie wyglądał on na osobę posiadającą pieniądze (k.190 akt sprawy). Nie ma również racji skarżący kwestionując prawidłowość wniosków wyciągniętych z wyjaśnień oskarżonego G. W. (1) co do faktu zakładania rachunków bankowych na nazwiska W. W. (5) i P. K. (2). Użyte przez Sąd Okręgowy sformułowanie: „ogólnie prawidłowe opisy wyglądu P. K. (2) i W. W. (5)” odpowiada wyjaśnieniom oskarżonego G. W. (1), który podał przybliżony wzrost i wiek obu mężczyzn (k.189 akt sprawy). Nie jest również tak jak twierdzi apelujący, że Sąd Okręgowy podał tylko jeden przykład zbieżności wyjaśnień oskarżonego G. W. (1) oraz depozycji W. W. (5) i P. K. (2), tj. adres placówki bankowej. Zbieżnie również podał kwoty za jakie osoby te zgodziły się założyć na swoje nazwiska konta bankowe oraz fakt odbierania od nich dokumentów związanych z tym kontami (k.189 akt sprawy). Na marginesie jedynie zatem wskazać należy, że zbieżność co do placówki bankowej jest istotnym elementem potwierdzającym prawidłowość dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny dowodów i poczynionych w oparciu o nie ustaleń faktycznych.

XX.

Absurdalnym wręcz jawi się zarzut zawarty w pkt.20). Świadczy on bowiem o nierozumieniu przez skarżącego istoty instytucji przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi. Niekwestionowanym (również przez skarżącego) jest fakt, że wskazane w tym zarzucie postępowania toczyły się przed innymi sądami powszechnymi i w oparciu o przepis art.34 § 2 kpk w zw. z art.33 kk zostały przekazane do łącznego rozpoznania ze sprawą będącą przedmiotem niniejszego postępowania. Nie sposób zatem podzielić stanowiska skarżącego, że w ten sposób doszło do obrazy art.17 § 1 pkt 7 kpk. Całkowitym nieporozumieniem potwierdzającym postawioną wyżej tezę co do braku zrozumienia przez skarżącego zagadnień poruszanych w tym zarzucie jest powołanie się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.01.2014r. w sprawie III KK 440/13 (str.50 apelacji). Skarżącemu zdaje się bowiem umknął fakt, że w wskazanych w zarzucie sprawach nie doszło do prawomocnego skazania przez sądy właściwe a do skazania tego doszło dopiero w zaskarżonym orzeczeniu. Sądy właściwe bowiem przekazały te sprawy do prowadzenia Sądowi Okręgowemu w Toruniu. Postąpienie przez Sąd Okręgowy w Toruniu w sposób wskazywany przez apelującego, tj. umorzenie postępowania o te czyny doprowadziłoby do absurdalnej sytuacji kiedy czyny te nie mogłyby w ogóle zostać poddane ocenie sądu, gdyż uprawomocnienie się orzeczenia o umorzeniu postępowania w tym zakresie stworzyłoby sytuację powagi rzeczy osądzonej uniemożliwiająca

procedowanie przez sądy właściwe. Tym samym poddany by został w wątpliwość sens instytucji łączenia spraw w jednym postępowaniu.

XXI.

Rację natomiast ma skarżący zarzucając Sądowi Okręgowemu błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie wysokości zaliczki wpłaconej przez pokrzywdzonego M. K. (4). Wynosiła ona bowiem 2.000,-zł., nie zaś jak przyjął Sąd I instancji 3.500,-zł. Wynika to ze zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności: wyciągu rachunku bankowego, na które wpłynęła zaliczka (k.3430 akt sprawy), zeznań świadka M. K. (4) (k.4729 akt sprawy) oraz kserokopii przelewu (k.4731 akt sprawy). Uchybienie to skutkowało zmianą zaskarżonego orzeczenia w zakresie wysokości szkody opisanej w pkt. III zaskarżonego orzeczenia. Niezależnie od powyższego Sąd Apelacyjny z urzędu dostrzegł, że Sąd Okręgowy błędnie zsumował kwoty poszczególnych szkód wskazując na kwotę 200.325,28 zł. zamiast 200.305,28 zł.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę Sąd II instancji zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w pkt. IIIa ustalił, że zaliczka opisana w pkt 159 wynosiła 2.000,-zł., łączna kwota szkody opisana w pkt. III wyroku wynosi 198.805,28 zł. Konsekwencją tej zmiany była zmiana kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu G. W. (1) w pkt. III zaskarżonego orzeczenia. Prawidłowo bowiem ustalona wysokość szkody nie wypełnia znamienia mienia znacznej wartości, co implikowało wyeliminowanie z opisu czynu określenia „co stanowiło mienie znacznej wartości”, zakwalifikowanie tego czynu z art.286 § 1 kk w zw. z art.12 kk i przyjęcie za podstawę wymiaru kary art.286 § 1 kk.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, mimo tych zmian, brak było podstaw do obniżenia kary jednostkowej orzeczonej za ten czyn wobec oskarżonego G. W. (1). Orzeczoną przez Sąd Okręgowy karę 2 lat i 6 miesięcy uznać należy za bardzo łagodną, oscylującą ona bowiem wokół dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Podkreślenia wymaga, że czyn z art.294 § 1 kk, który był podstawą wymiaru kary przez Sąd I instancji zagrożony jest karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności, zaś czyn z art.286 § 1 kk, stanowiący podstawę wymiaru kary po zmianie orzeczenia przez sąd odwoławczy, od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności. Są to więc granice zagrożenia bardzo do siebie zbliżone, nie uzasadniające w realiach rozpoznawanej sprawy obniżenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Podkreślenia również wymaga, że ustalona przez Sąd Okręgowy w pkt. III wyroku wysokość szkody bardzo nieznacznie przekraczała próg mienia znacznej wartości; prawidłowo zaś ustalona, choć go nie przekracza to jest bardzo do niego zbliżona. Mając zatem na uwadze powyższe rozważania oraz trafnie dostrzeżone przez Sąd Okręgowy okoliczności obciążające i łagodzące oraz inne dyrektywy wymiaru kary (str.200-201uzasadnienia wyroku) Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, że karą właściwą, spełniającą wymogi prewencji ogólnej i szczególnej będzie kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn przypisany oskarżonemu G. W. (1) w pkt. III zaskarżonego orzeczenia.

Wobec powyższego a nadto nie dostrzegając zaistnienia przesłanek z art.439 kpk i art.440 kpk zaskarżone orzeczenie w pozostałym zakresie należało utrzymać w mocy.

Obrońca z urzędu oskarżonego K. C. nie stawił się na rozprawę odwoławczą, co skutkowało tym, że Sąd Apelacyjny nie orzekał o kosztach zastępstwa procesowego w tym zakresie. Z uwagi bowiem na fakt, że obrońca reprezentował oskarżonego już na etapie postępowania przed Sądem I instancji, koszty pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym zostałyby mu zasądzone gdyby brał udział w tym postępowaniu, co jak wyżej wskazano – nie miało miejsca z uwagi na niestawienie się na żaden z wyznaczonych terminów rozprawy odwoławczej. Sporządzenie zaś apelacji od wyroku Sądu I instancji nie stanowi samodzielnej podstawy do zasądzenia kosztów pomocy prawnej, jeżeli – a tak było w przedmiotowej sprawie – obrońca występuje już na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego. Koszty jakie z tego tytułu zostały mu zasądzone przez Sąd I instancji obejmują również sporządzenie apelacji od wyroku.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze wobec oskarżonego K. C., biorąc pod uwagę względy słuszności orzeczono na mocy art.626 § 1 kpk w zw. z art.624 § 1 kpk zwalniając go od obowiązku ich ponoszenia i obciążając nimi Skarb Państwa. Oskarżonego G. W. (1) natomiast w oparciu o przepis art.626 § 1 kpk, art.636 § 1 kpk oraz art.1,

art.2 ust.1 pkt 5 i art.8 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych obciążył kosztami postępowania odwoławczego nie znajdując podstaw do zwolnienia go od obowiązku ich ponoszenia.